

HALKIN SESİ

17 Ağustos

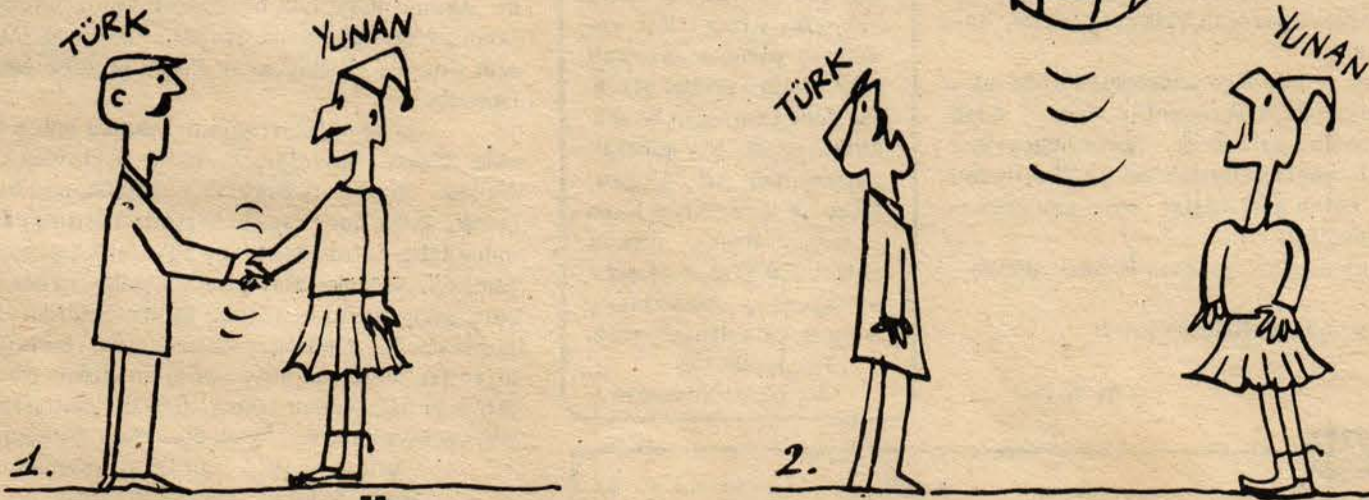
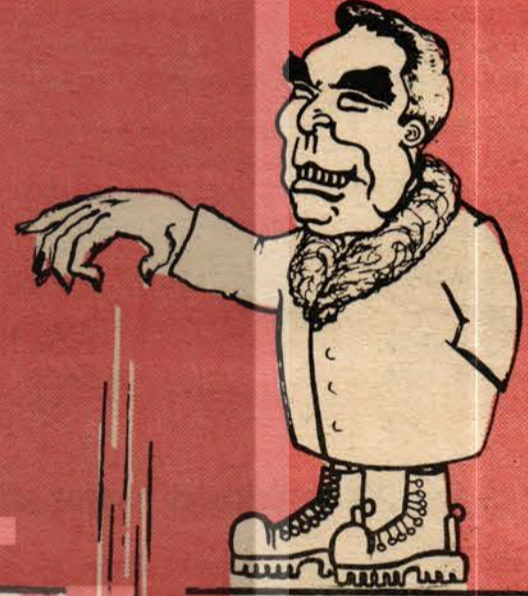
1976

250 Kuruş

70

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

ferruh doğan

Üçüncü Adam Brejnev

EYLEMİ GENE SİLAHINI OMUZLADI

12 Mart öncesi dönemin mücadeleci şairi Eylem, gene kalemine sarıldı. Bilindiği gibi Eylem, İşçi-Köylü gazetesinde ve çeşitli devrimci yayın organlarında basılan ve daha sonra bestelenen "Eğer Fabrikada İşçi Olsaydım" ve "Bir Silah Patladı Anadolu'dan" şiirlerinin yazarıydı. Eylem'in dergimize gönderdiği son şiirini yayınlıyoruz:

GÜVENELİM GÜCÜMÜZE

Gökdenler üsten bakar
Bizim gecekondumuza,
Çıkacaksa viraneden
Güvenelim fendimize

İki devlet olmuş süper
Ezilenler kazsın siper
Halkın gücü devrim yapar
Güvenelim kendimize

Son istersek acımıza
Sarılalım öcümüze
Anamıza bacımıza
Güvenelim gücümüze

Halkın herbir şeyi vardır
Onbinlerce köyü vardır
Onca akarsuyu vardır
Güvenelim bendimize

Gözümüzü yummayalım
Bataklığa tummayalım
Elden medet ummayalım
Güvenelim Döndü' müze

Eylem her an ayıktır
O halkına halayıktır
Halkın gücü çok büyüktür
Sarılalım andımıza

Dinleyelim öğütleri
Bırakalım ağıtları
Keseceksek kağıtları
Güvenelim sındımıza

EYLEMİ

İNŞAAT İŞÇİLERİ ÜZERİNDEKİ BASKILAR

Ben inşaat işlerinde çalışan bir emekçiyim. Bu işkolunda sömürünün nasıl olduğunu kısaca anlatmaya çalışacağım:

Müteahhit beyler bir kaç kuruş bağlayarak arsa alıyorlar. Tabii burada lüks binalar kurulacağını bilen büyük burjuvaziye bunları büyük karlarla satıyorlar. Biz emekçilerin, taşoranların sırtından da ayrı bir kazanç sağlıyorlar. Sigorta primlerini tam ödemezler. Taşoranların yaptıkları işin karşılığını tam olarak vermezler. Ayrıca yapılan tamirat, ek işler için de hiç para ödemezler. Oysa kendileri bu tamirat ve ek işlerin karşılığını daire sahiplerinden alıyorlar.

İnşaat işçileri dağınık ve örgütsüz olduğu için işverenler baskı ve sömürülerini istedikleri gibi devam ettiriyorlar. Hem sırtlarını MC hükümetine dayayıp, hem sömürülerini rahatça sürdürüyorlar, hem de faşist köpeklerini halkın üzerine salarak devrimci işçileri sindirmeye çalışıyorlar. Ama 15-16 Haziranları yaratan halkımız faşist katillerden hesap soracaktır.

Kendi halkı yiyecek istedi diye üzerlerine ordu salan, gemide isyan çıktı diye bütün personelini imha eden Orta Doğu'yu barut fıçısı haline getirerek dünya hegemonyası peşinde koşan sosyal-emperyalistler de halkımızdan gereken dersi alacaktır. Bütün anti-faşist anti-emperyalist mücadeleleri destekleyelim.

Kahrolsun iki süper devlet, yaşasın Üçüncü Dünya'nın Birliği!

İş Toprak Hürriyet mücadelesinde İleri!

A. Kıyıcı

" ÜÇ KİŞİ ÜZERİME SALDIRIP ZORLA SİGORTA KARTIMI ALDILAR"

3 Ağustos 1976 günü Ak-saray Yusuf Paşa durağında üç kişi yolunu kesti, benden kimlik sordular. "Siz kimsiniz, neden vatandaşın yolunu kesiyorsunuz?" dedim. "Sen Bitlis yurdunda kalıyormuşsun, karakola gideceğiz" dediler. "Karakola gitmemiz için bir sebep yok" dedim. Bu sefer de "Kimliğine bakaca-

ğız" dediler. Zorla sigorta kartımı aldılar. Neden alıyorsunuz diye sorunca "seni ezeriz" dediler. Biri bana bir yumruk vurdu. Diğer biri de elimdeki Vatan Gazetesini aldı. Sonra bir Taksiye binip Topkapı istikametine gittiler.

Bu faşist çeteler MC hükümetinin desteğiyle yurtse-

verlere saldırmaktadırlar. Zorla aldıkları yurtseverlerin kimliklerini bir çok olayda kullanmaktadırlar. Yani cinayet, soygun vb. gibi olayları kullanarak yurtsever insanlara iftira atmaya çalışmaktadırlar. Bu maksatla kimlikleri almaktadırlar.

Kemal Kaçmaz
Sigorta No: 8151855

"KAHRAMANMARAŞ TÖB-DER YÖNETİCİLERİNİ KINIYORUZ"

Kahramanmaraş'ta yapılan son TÖB-DER kongresinden sonra yönetime gelen bir grup, devrimcilere satışmaya ve derneğe almamaya başladı.

İlk önce derneğe "Yurtsever Öğretmen" dergisini bırakmak isteyen bir arkadaşına kaba laflar söylenmiş ve derneğe böyle dergiler getirmemesi istenmiştir. Yöneticiler, günlük gazete dışında derneğe dergi sokmayacaklarını söylemişlerdir. Yeni Yönetim Kurulu görevi devraldıktan sonra bazı değişiklikler yapmış, salonu kumarhane haline getirip, her nevi kâğıt ve tavla oynatmaya başlamıştır. Yönetim Kurulu toplantısında, revizyonistlerin etkisi altındaki yöneticiler bu değişiklikten gurur duyarak bahsetmişlerdir. Bu tutumlarının yanlış olduğunu söyleyen bir arkadaşına, dernek başkanı "derhal kalkıp gitmesini ve bir daha gelmemesini" söylemiştir.

Biz Kahramanmaraş TÖB-DER yöneticilerinin bu tutumunu kınıyoruz

A. Boyacı Kahramanmaraş

SAMANDAĞ'DA REVİZYONİSTLERE ALET OLAN BİRKAÇ KİŞİ HALKA BASKI YAPIYOR

Samandağ'da revizyonistlere alet olan birkaç kişi devrimcilere ve halka saldırarak terör estirmeye çalışıyor. Samandağ halkının ilerici geleceğini istismar edip, Sovyet sosyal-emperyalizminin çıkarı doğrultusunda kullanmaya çalışan bu kişilere halkımız gereken cevabı verecektir.

Vitrinine yapıştırılan afişin başka bir yere yapıştırılmasını isteyen berberi, "biz istediğimiz yere asarız" diyerek dövmüşlerdir. Aynı şekilde bakkal ve banka odacısına da saldırmışlardır. Geçenlerde bir devrimci arkadaşına 15-20 kişi zincir sopa ve muşta ile saldırarak arkadaşımızı ağır bir şekilde yaralamışlardır. Son olarak da bir avukatı dövmüşlerdir. Her şeyi zorbalıkla kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Biz bu saldırgan grubun zamanı geçmeden sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun aleti olmaktan çıkmasını istiyoruz. Bu sosyal-faşist saldırıları protesto ederiz.

Samandağ'lı Devrimciler

"MERSİN'DE PATRONUN ZULMÜNE UĞRADIK"

Biz Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Nacar, Tilkiler, Orta Miltanlı köyünün topraksız köylüleriyiz. Biz Mersin'deki Hacı Kadiroğlu Koll. Şirketinde çalışıyorduk. Bize baskı, küfür, işkence, olmadık işler yaparlardı. Bizler 15 kişi haklarımızı aramaya kalkıştık. Bizleri işten attılar, sürdürdüler. 15 gün paramızı vermediler. Şikayet etsen hak yok, etmesen yine hak yok. Artık küfür yemekten yorulmuşuz. Fabrika olsun, şirket olsun işçileri ezmekten başka karları yok. Şiş göbekli patronumuz Ali Doğan Genç ve üç oğlunun halkı ezmekten başka işleri yoktu. En kısa zamanda bu işkence, baskıların sona ermesini istiyoruz. Pazarcık'dan Bir Grup Yurtsever

HANOBASI KÖYÜNÜN MÜCADELESİ

Bizler Pazarcık'ın Hanobası köyü topraksızlarıyız. Geçen sene başladığımız toprak mücadelesinin ilk başarısının ürününe işgal ettiğimiz topraktaki ekini biçerek aldık. Geçen sene Tirpo Salman'ın 71 dönüm hazine toprağını işgal edip buğday ektik. Tirpo Salman yeniden sürüp arpa ekti. O günden bu yana köyün topraksızları olan bizler mücadelemize devam ettik. Ağanın her türlü baskısına karşı kararlı birliğimizi koruduk.

Köyümüz jandarmanın tarafından çeşitli defalar basıldı. Ağanın ihbarıyla bir arkadaşımız tutuklandı. Topraksızların evleri defalarca arandı. Köyümüz faşist Yüzbaşı Asım Gezmiş ve Başçavuş Fikret'e göre yakılacak köyler arasında.

Bu sene Haziranın ortasında bütün köylüler toplanıp ekini biçtik. Marşlar, türküler söyleyerek tarladan köye döndük. Biçilen buğdayı köy meydanında topraksızlara dağıttık. Daha önce işgale bizimle katılmayan, fakat toprak mücadelemizi destekleyen köyümüz topraksızlarına ve Çiçek köyü topraksızlarına da buğdaydan hisse verdik. Bu durum yoksulların cephesini kuvvetlendirdi, birliğimizi sağlamlaştırdı, gücümüzü artırarak saflarımızı sıkılaştırdı. Bir birimize daha çok güveniyor, inanıyor, yardım ediyoruz. Buğdayı dağıttıktan sonra, hep birlikte karar aldık. Ertesi gün tarlayı sürdük. Köye dönerken şu sloganları attık.

Yıkılsın ağalık, topraklar köylünün!
Bütün halklar kardeşdir, Amerika Rusya kalleştir!
Ne Amerika Ne Rusya Ne de Ağalık!
Alevi Sünni Bir Olsun Ağalar Kahrolsun!

Hanobası Köyünden
Bir Devrimci
Pazarcık, Kahramanmaraş

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü :
KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri : Yeniciler Cad.
Çağlar Han 45/2
Çemberlitaş-İST

Yazışma ve Abone Adresi : HALKIN SESİ P. K. :1103-Karaköy-İST

Baskı : Daily News Web-ofset Tesisleri

Abone Şartları :
o Yurt içi yıllık : 125 -
o Yurt içi altı aylık : 65 -
o Yurt dışı yıllık : 200 -
o Yurt dışı altı aylık : 100 -
(Avrupa uçak)

İlan Şartları : Santimi 30. -
Yayın İlanı : Çerçevesi 100. -
Genel Dağıtım : TÜR-DA
İzmir-Ege Dağıtım : ORHAN
ÖZŞİŞMAN

«Ulusal politika»

Türkes'in politikası mı ?

Hükümetin Ege siyasetinin yanında yer almanın, bugün "ulusal politikayı desteklemek" olduğu ileri sürülüyor. Ege'deki gerginlikle ilgili her yazı hangi gazeteye bakarsanız bakın, söze barışçı çözüm yollarını savunarak başlıyor. Ne var ki, perde perde yükselen bir Yunan düşmanlığından sonra, yazılar Atina'ya savrulan tehditlerle son buluyor. CHP'nin solunda duranlardan en koyu Türkesçisine ve revizyonistisine kadar bir çoğu böyle bir tutumda birleşiyor. Kimisi bunu, Tercüman yazarı Ergun Göze de gördüğümüz gibi, "Hedef Adalar" diyerek yapıyor. (Tercüman 2 Ağustos 1976) Kimisi ise, artık Ege'deki çatışmayı kö-rüklemek dışında bir "ulusal siyaset" olamayacağını söyleyerek aynı tutumu hararetle savunuyor.

Bugün üzerinde birleşildiği söylenen politika, gerçekten "ulusal" bir politika mıdır? Bugün Yunan düşmanlığı temelinde kurulan birliğe "ulusal" bir birlik denebilir mi?

ABD emperyalizmi Türkiye'yi adım adım pençesi altına alırken, böyle bir "ulusal birlik" sağlanamıyordu. Fakat hedef Yunanistan olunca herkes birden titreyip kendine dönüyor.

Sovyet sosyal-emperyalistleri yurdumuza el atarken kimsenin hatırına "ulusal politika" da birleşme çağrısı yapmak gelmiyor. Tam tersine "ulusal politikacılarımız" Demirel'in teslimiyet politikasına alkış tutuyorlar

Yurdumuzun çeşitli bölgelerindeki petroleri yabancı şirketler yağma ederken, böyle bir "milli birlik" içinde değiliz. Sanki Ege'nin petrolünde herkesi birleştiren bir sihir var.

Bu konu üzerinde soğukkanlı bir şekilde düşünmeye ihtiyaç vardır

Daha önce de belirttik. Bir kere daha belirtelim: Biz Ege'deki milli haklarımızın en kararlı savunucusuyuz. Ama bu haklarımızı kime karşı savunacağız? Daha doğrusu, Türkiye'nin Ege'deki milli haklarını tehdit eden gerçek düşmanlar kimlerdir? Bu soruya doğru bir cevap vermediğimiz sürece, izlediğimiz politikanın adından başka hiçbir şeyi "ulusal" değildir.

Milli haklarımızı tehdit eden gerçek düşmanlarımızı değil de, Yunanistan'ı hedef alan politika aslında Brejnev'in işbirlikçilerinin ve Türkes'in politikasıdır. Bugün, meselelerimize iki süper devlete karşı mücadele açısından bakmayan bir politika, ne Ege'deki milli haklarımızı koruyabilir, ne de yurdumuzun başka bir yerindeki. Çünkü Yunanistan'ı düşman alan bir tutum, kaçınılmaz olarak milli bağımsızlığımızın en tehlikeli düşmanı olan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ekmeğine

Bugün üzerinde birleşildiği söylenen politika gerçekten "ulusal" bir politika mıdır? Bugün Yunan düşmanlığı temelinde kurulan birliğe "ulusal" bir birlik denebilir mi?

ABD emperyalizmi Türkiye'yi adım adım pençesi altına alırken böyle bir "ulusal birlik" sağlanamıyordu. Fakat hedef Yunanistan olunca herkes birden titreyip kendine dönüyor.

Yurdumuzun çeşitli bölgelerindeki petroleri yabancı şirketler yağma ederken, böyle bir "milli birlik" içinde değiliz. Sanki Ege'nin petrolünde herkesi birleştiren bir sihir var.

yağ sürmekte, Yeni Çarlara daha fazla teslim olmamıza yol açmaktadır. Zaten gerek Demirel, gerek Ecevit, gerekse onlarla aynı "ulusal politikada" birleşen diğerleri Ege çatışmasında Rusya'ya sırt dayayan bir politikayı açıkça savunuyorlar. Demirel ve Feyzioğlu, yaptıkları bir çok açıklamada Ege'de "Karadeniz ülkelerinin" çıkarlarının avukatlığını yaptılar. Bir çok ileriçi yazar da, aynı politikaya bir marifetmiş gibi sarılıyor.

Süper devletlere karşı Yunanistan'la birleşmek yerine Yunanistan'a karşı süper devletlerle birleşme gayreti içinde olan Demirel hükümeti Ege Denizini her kесе açık bir deniz olarak ilan ediyor. Ne Zambiya, ne de Birmanya, Ege Denizinin zenginliklerinden yararlanmak peşinde olamayacağına göre, hükümetin tezleri Ege'yi süper devletlerin sömürsüne açmaktadır. Zaten bunlar Ege denizi petrolerini yabancı şirketlere parsellemiş ve arama ruhsatlarını çoktan vermişlerdir.

Ege denizinin zenginliklerinden yalnız iki kıyı ülkesinin yararlanabileceğini savunmak gerekirken, Ege'yi süper devletlerin yağmasına açık ilan etmenin sebebi nedir? Bu tutum, Yunanistan'ı esas hedef alan siyasetin kaçınılmaz sonucu değil midir? Ege'yi Yunanistan'dan "kurtarmak" adına süper devletlerin yağmasına sunmanın milli haklarımızı savunmakla ne ilgisi vardır?

Bütün bu gerçekleri belli ölçülerde kabul eden kimileri ise özetle şunu söylüyor: 'Her ne sebeple olursa olsun, bugün olaylar bizi öyle bir noktaya getirmiştir ki, artık Ege'deki milli haklarımızı savunmak için Demirel'le birlikte saf tutmak ve hatta onu daha da ileri gitmeye zorlamak başka doğru tutum olamaz.

Bu düşüncede olanlar milli haklarımızı koruyacak bir çıkış yolu göstermiyorlar. Tam tersine bunlar, süper devletler arasındaki rekabetin ve özellikle Yeni Çarların yayılma hırslarının yurdumuza getirip dayatmak istediği oldu bittiyi bir kader olarak görüyorlar. Türkiye halkı için böyle bir kader yoktur. Türkiye ve Yunanistan'ın tepesinde oturan ve süper devletlere alet olan iktidarlar, iki ülke halkını sel sularının içine itiyorlar. Devrimcilerin ve yurtseverlerin görevi selin içine atılmak değil, milli bağımsızlığımızı ve haklarımızı koruyan sağlam bir bent inşa etmektir

Bugün hem Ege'deki milli haklarımızı korumanın, hem de Yunanistan'la sağlam bir dostluk kurmanın yolu vardır. Bu mümkündür. Bunu Demirel veya bir başka

sı yapamaz diye, onların yürütebileceği bir siyaseti benimsemek zorunda değiliz. Demirellerin yapamadığını devrimci halk iktidarı yapabilir. Bugün Türkiye'de böyle bir iktidarın kurulması şartları yok diye, milli teslimiyet siyasetini benimseyecek değiliz. Biz, Türkiye halkının yararına olan tek doğru siyaseti ısrarla savunacak ve halkı bu siyasetin gösterdiği yolda birleştireceğiz. Çünkü Türkiye'yi emperyalizmin denetim ve baskısından kurtaracak, bizi halk devrimine götürecektir tek yol iki süper devlete karşı mücadeleyi savunmak ve Yunanistan'la dostluk için çalışmaktır. Bugün güncel olarak Ege'deki milli haklarımızı savunmanın yolu da budur.

Olayların dış yüzüne bakarsak doğru bir siyaset izleyemeyiz. Bugün Yunanistan'la Türkiye arasındaki çatışma olayların dış görünüşüdür. Kıbrıs ve Ege konularında ortaya çıkan ve gittikçe derinleşen çatışmanın temelinde iki süper devlet arasındaki rekabet ve bu süper devletlerle iki Akdeniz ülkesi arasındaki çelişme yatıyor. Öyleyse meselenin çözümü Türkiye ve Yunanistan'ın iki süper devlete karşı birleşmesindedir, yoksa bu iki ülkenin birbirleriyle savaşmasında değil.

İki Ege ülkesi arasındaki savaş bir tek sonuç getirecektir, O da süper devletlerin her iki ülke üzerindeki baskı sömürü ve denetimlerinin ağırlaşmasıdır. Biz böyle bir gelişmeye hizmet eden sahte bir "ulusal politikanın" karşısındayız. Hangi gerekçeyle savunulursa savunulsun, böyle bir dar görüşlülüğü reddediyoruz. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin kışkırttığı ve süper devletlere alet olan iki ülkenin gerici yol açtığı bir savaşa karşıyız. Böyle bir savaş, anti-emperyalist değil, gerici bir savaş olacaktır. Demirel veya Ecevit'in "ulusal politika" dedikleri şeyin kuyruğuna takılan ve savaşı körükleyenler, bu savaşın getireceği her şeyin sorumluluğuna da ortak olurlar.

Biz Türkiye devrimcileri ve yurtseverleri olarak üzerimize düşen görevi yapmalı, iki süper devlete karşı her iki ülke halkının birliği için çalışmalı ve savaşa karşı çıkmalıyız. Türkiye ve Yunanistan arasındaki dostluğu, dudağımızın ucuyla değil, fakat gerçekten savunmak, günün görevidir. "Ulusal politikaya katılma" çağrısı yapanlar, ancak iki süper devlete karşı tavır alırlarsa inandırıcı olurlar. Aksi halde halkı aldatanlara ve "12 adaya fetih seferi" naraları atanlara yardım etmekten başka bir şey yapmazlar. Rusya'ya karşı teslimiyetçi tavır alanların, Yunanistan'a karşı aslan kesilmeleri herkesi düşündürmelidir.

Memurlar Derneğine Polis Saldırdı

Mem-Der Ankara Şubesi Polis tarafından kanunsuz olarak aranmıştır. Polis baskısıyla ilgili olarak basına ve TRT'ye bir açıklama yapan Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk, MC İktidarının ve Polisin bu kanunsuz tutumunu kınamıştır. Şamil Perk, bu tür baskıların "özellikle bir güç haline gelen memur örgütlenmesine darbe indirmek" için yapıldığını belirterek bütün memur kuruluşlarını ortak mücadeleye çağırmıştır.

Basına açıklamada şöyle denilmektedir:

Dernekte bulunan üyeler a-rama kararını sordukları zaman işkenceyle tehdit edilmiş, bir üyemiz sivil polisler tarafından dövülmüştür. Polislerden biri "Dernek açma iznini biz verdik. İstedğimiz zaman gelir ararız" demiştir. O sırada TÜM PTT- DER'in kapatılmasını protesto eden ve birçok demokratik kuruluşun ortaklaşa hazırladığı izinli bildiriye çoğaltan üyelerimiz hakarete maruz kalmışlar ve bildirilere el konmuştur.

Biz memurlar olarak örgütlenme hakkımızı sonuna kadar savunacağız. Bütün kanuni yollara başvurarak Anayasa ve yasalardaki haklarımızı koruyacağız. Ve kanunsuzlara karşı duracağız. Bütün ilerici basını, demokratik kuruluşları bu konunun önemini görerek mücadele etmeye çağırıyoruz.

Istanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı

Celal Yaşar

TÜM YURTSEVER SENDİKACILARI VE HALKI İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE ETMEYE ÇAĞIRIYORUZ."

DGM'YE VE MC'YE KARŞI TÜM DEMOKRATİK KURULUŞLAR VE SENDİKALAR BİRLEŞMELİ

Petrol-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı Celal Yaşar Halkın Sesi'nin MC iktidarının düşürülmesi ve bunun yolları ile ilgili sorularını şöyle cevapladı:

HALKIN SESİ: Sizce MC iktidarının düşürülmesinin yolu nedir?

Celal Yaşar: Bana göre Milliyetçi Cephe demokratik yollardan iş başından uzaklaştırılmalıdır. Biz bölgemizde, gerek demokratik sendikalar, gerekse siyasi örgütlerle Milliyetçi Cephenin düşürülmesi için mücadele içindeyiz. Tüm demokratik güçler MC'nin düşürülmesi için çalışma yapmakta. Bu çalışmalarımızda, bana göre bazı eksikliklerimiz var. Bu konuda eylem ve güç birliğinde mutlaka birleşmelidir. Bu güçbirliği tüm çalışanların grevi ilkesinde olmalıdır.

HALKIN SESİ: Bu gün birçok iş yerlerinde grevler devam ediyor, Diğer fabrikalardaki işçilerin bu grevleri desteklemek için dayanışma grevlerine gitmeleri, tüm çalışanların grevini hazırlamada zemin olabilir mi?

Celal Yaşar: İşçi sınıfı ve sendikaların, Türkiye'nin içinde bulunduğu bulanık ortamda işbirlikçi burjuvazi ile mücadele etmesi greve dayanmaktadır. Grevlerin desteklenip desteklenmeyeceği konusun-

da şöyle diyebilirim; elbette tüm grevler emekçiler tarafından desteklenir. Fakat bazı grevler aynı iş kolunda olan sendikaların rekabetine dayanıyor. Sendikaların rakip sıfatı taşıması gittikçe grevci işçilere kadar iniyor. Böylesi bir grevi desteklemek veya gitmek zor oluyor. Bunun tek çözüm yolu işçi sınıfının yararına olan bütün mücadeleleri, sendikal fark gözetmeden desteklemek, dayanışma grevlerini yükseltmek geçmişte olduğu gibi faşizmin temellerini sarsabilir, sarsacaktır.

HALKIN SESİ: Devlet Güvenlik Mahkemeleri hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Celal Yaşar: Bugün ülkemizde işçi sınıfı ve halkın demokratik hak ve özgürlükleri hükümet partileri tarafından kurdurulan ve Anayasa'ya aykırı olan Devlet Güvenlik Mahkemeleri tarafından ayaklar altına alınmıştır. Bütün bu oluşumların temelinde işçi sınıfını sindirme ve işbirlikçi burjuvazinin çıkarlarına dayalı bu düzeni sürdürme amacı vardır. Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulduğundan bu yana bir çok yurtseveri zindanlara doldurmuştur. Gence yurtsever sendikacılar DGM'nin önüne çıkartılmıştır. Bundan dolayıdır ki, tüm sendikaların açıkça Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı

olduklarını söylemeleri gerekmektedir.

HALKIN SESİ: MC iktidarı biryandan halka karşı saldırırken, diğeryandan da ülkemizin kapılarını süper devletlere açıyor. Bu konuda yurtseverlere ve halka sizce ne grevler düşüyor?

Celal Yaşar: Ülkemizde, halkımız üzerindeki görülmemiş baskıların kimin tarafından yapıldığı ve yine ülkemizin ekonomik, kültürel ve siyasi yönden gelişmemesinin sebebi emperyalist ülkelere yem olmamızdan ileri gelmektedir. Demokrat Parti zamanında ülkemizin ABD emperyalizmine kapılarının açılmasıyla, halkın mücadelesi ve tepkisiyle ABD emperyalizminin son yıllarda zayıflamasına yol açtı. Halkımızın bağımsızlık isteğine karşı, bugün de MC iktidarı Amerikancı olmasına rağmen ülkemizi gene yeni gelişmekte olan ve saldırgan Sovyet sosyal-emperyalizmine de peşkeş çektiği bir linen bir gerçektir. Tüm yurtsever sendikacıları ve halkımızı iki süper devlete karşı mücadele etmeye çağırıyoruz.

Tam bağımsız ve demokratik Türkiye'nin kurulması için, her iki süper devletin ülkemizdeki sömürüsüne son vermek için başta iki süper devletin işbirlikçilerine karşı mücadele verilmesi şarttır.

Toprak-İş Pazarcık Şubesinin Bildirisi

"Bizler yoksul tarım işçileri olarak Pazarcık'ta Toprak-İş sendikasının şubesini açtık.

"Türkiye'nin en düşük ücretle ve en kötü şartlarla çalışan işçileriyiz. Çapada gün doğumundan gün batımına kadar on-oniki saat çalışıyor, 25-30 lira ücret alıyoruz. Hiç bir sosyal güvenliğimiz yoktur. Pislik içinde çadırlarda yaşıyoruz, Hastalanıyor, doktora gidemiyoruz. Ağalar istedikleri zaman bizi işten atıyorlar. Açık traktörlerle işe götürülüp getiriliyoruz. Her sene bu yüzden bir çok kardeşimiz can veriyor. Bizi ağalar köle gibi alıp satmaktadır. Üzerimizde küfür, hakaret ve angarya uygulanıyorlar. Yıllardır bağrımızı bitler, kemiğimizi itler yiyor.

"Gerek yabandan gelenlerimiz, gerekse yerli işçiler menfaatlerimiz bir, mücadelemiz ortaktır.

"Sendikamızın çalışma ilkeleri şöyledir:

"Toprak işçilerinin bu kötü durumu toprak ağalığının ve ondan güç alan elcilik (Dayıbaşılık) kurumunun bir sonucudur. Bu yüzden mücadelemiz toprak ağalığını yıkmaya ve elciliği kaldırma mücadelesidir.

"Sendikamız toprak işçileriyle kaynaşsın, onların bir parçası olmaya özel önem verecektir. Her kuruşun hesabını vereceğiz. Sendikamızın gelir ve giderlerini belli aralarla ilan edeceğiz. Her üyenin, hatta her toprak işçisinin sendika muhasebesini inceleme yetkisi vardır ve hatta biz bunu teşvik edeceğiz.

"Bütün yurtsever basını, demokrat ilerici kuruluş ve kişileri, Pazarcık köylülerinin ve tarım işçilerinin mücadelelerini desteklemeye çağırıyoruz."

Toprak-İş Pazarcık Şube Başkanı
Ömer Faruk Ciravoğlu

BUCAK'TA CHP'Lİ GENÇLER DİYOR Kİ :

Cinayetlerin Sorumlusu Yurdumuzun Kapılarını Süper Devletlere Açan MC'dir

Burdur'un Bucak İlçesindeki CHP Gençlik Kolları bir bildiri yayınlarak halkı emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleye çağırmıştır. Bildiride şöyle denilmektedir:

"Sokaklarda Türkesçi faşist komandolar siyasi cinayetler işlemekte, devrimcilere yurtseverlere tüm demokratlara, emekçi halkımıza saldırmakta, can güvenliği ve halkın evlatlarının okuma özgürlüğü yok edilmektedir.

"Gerek Ege'de gerek Akdeniz'de milli çıkarlarımız aleyhinde süper devletlerin bulanık suda balık avlama planlarına uydurulmuş tavırlar alınmaktadır. Montrö anlaşmasının açık hükümlerine uyulmayarak, Kiev uçak-savaş gemisi boğazlarımızdan serbestçe geçmektedir. Böylece milli ve devlet egemenliğimiz ayaklar altına alınmaktadır.

"Dünya gericiiliğinin merkezlerinden ve halkımızın baş düşmanlarından biri olan ABD'de genel başkanımız Ecevit'e Amerikan Çasusluk Örgütü CIA damgalı suikast girişiminde bulunulmaktadır.

"65 siyasi cinayetin vebalini boynunda taşıyan dolar ve rublelerle ayakta durabilen, yurdumuzun kapılarını süper devletlere açan tasma CIA'nın elinde olan faşist bozkurtlarla ülkemizi kana bulayan faşist MC'dir."

Sosyal-Emperyalizmin İşbirlikçisi Hikmet Aslan'a Soruyorum

Ben 13 aydır İstanbul'da Arfen Yuma fabrikasında çalışan bir işçiyim. Fabrikada yapılan haksızlıklara karşı koyabilmek, haklarımızı alabilmek için daha önce Çağdaş Metal-İş sendikasında örgütlendik. Çağdaş Metal-İş'in Maden-İş'e katılmasıyla biz de bu sendika içine girdik. Biz sendikamızı devrimci ve işçiden yana bir sendika olarak biliyorduk.

Fabrikada daha önce 75 işçi çalışıyordu. İşveren Yücel Meneşe sendikalara karşı işçi düşmanı biriydi. İş yerinde sendika barındırmayacağını söylerdi. İşçi sınıfının mücadelesinin bilincinde olan işçileri tek tek atarak, bugün işçi sayısını 30'a kadar indirdi. Son olarak dokuz arkadaşımın birlikte ben de işten çıkarıldım. Temsilci olmam dolayısıyla sendikamız Maden-İş'e gittim. Altıncı Bölge başkanı Hikmet Aslan'a durumu anlattım. İşten atılan arkadaşlarla birlikte direnişe geçeceğimizi ve sendikamızın yardımını olursa atılmayan arkadaşların da direnişe geçerek bizi destekleyeceklerini söyledim. Hikmet Aslan'ın bana söyledikleri şunlar oldu: "İşveren işçinin tazminatını verir ve atar. Eğer siz direnişe geçecek olursanız çalışan arkadaşlarımızın da tazminatını vermeden atar." Demek ki Hikmet Aslan'a göre işçinin patrona karşı durmasına imkân yoktur. En zor şartlar altında çalışsın. İşten atılınca da çekip gitsin. Peki o zaman sendika ne için kuruldu? Bizim aidatlarımızla yaşayan bu sendika ağalarının gayesi nedir? Bizler "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını attığımız zaman bunların niçin saldırdıklarını şimdi anlıyorum. İşçiler sendika yönetimine gelince, koltuklarından atılacaklardan biri de Hikmet Aslan.

İşveren Yücel Meneşe işten attığı işçilere 24. maddeyi uyguluyor ve tadilat dolayısıyla işten attım diyor. Ama amacı başka; Safraköy'de yeni bir fabrika açtı; işçileri attıktan sonra yeni işyerinde sendikasız işçi çalıştırmak arzusunda.

Sendikamız Maden-İş'in bize hiç bir yardımı olmayınca direnişe geçemedik. Maddi durumlarımızın bozuk olması yüzünden tazminatlarımızı alarak ayrılmak zorunda kaldık. Ben şimdi bir işsiz olarak Maden-İş yöneticilerine sesleniyorum:

Hangi amaçla işçi sınıfının başında bulunuyorsunuz? İşçi sınıfının mücadelesini engellemek için mi? Bize küçük bir işyeri olduğumuz için mi sahip çıkmadınız? Çünkü bizim aidatlarımız sizi pek doyurmaz.

Bu bizim iş yerinde 15 kişinin yapacağı işi bir kişiye yaptırıyorlardı. Siz hiç ilgilenmediniz. Bir gün işçi sınıfı sizin gibi DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağalarından yaptıklarının hesabını soracaktır.

Kahrolsun İşçi Düşmanı, Revizyonist Sendika Ağaları!
Kahrolsun sosyal-emperyalizmin Beşinci Kolu!

TBP Reşadiye Gençlik Kolu Kuruldu

Anadolu'nun bakımsız yerlerinden aç kalmış, geri kalmış fakat geri kalmışlığımızı hiç bir zaman kabul etmeyen biz Reşadiyeli devrimciler olarak kasabamızın gençliğini dünyada olup bitenlere, sömürüye ve revizyonist kliğe karşı uyandırıp birleştirmek istiyoruz.

Herşeyden önce ilerici bir örgüte ihtiyaç var. Çeşitli olanaksızlıklara rağmen "birlik mümkün olduğunda mükümmel oluşumlar olur" inancıyla TBP Gençlik Kolu'nu kurduk.

Örgütümüz iki süper devleti hedef alarak bir araya gelmiştir.

Çalışmalarımız, halkın bilinçlenmesini ön plana almak ve ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadeledir.

Her türlü yardımlarınızı bekleriz.

Reşadiye - Tokat
TBP Gençlik Kolu

İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Kuruldu

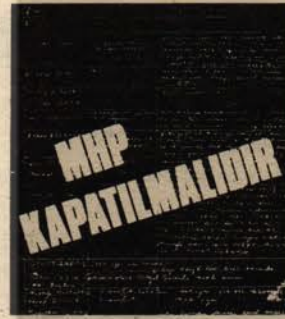
Kasım ayından beri süregelen gençliğin tek kitle örgütünü kurma çabaları nihayet başarıya ulaştı. Bir avuç faşist ve sosyal-faşist dışında tüm gençliği birleştirmeyi hedef alan, İ. Y. D. G. D.'ye iki süper devlete ve işbirlikçileri ne karşı mücadelesinde başarılar dileriz. Derneğin kuruluş bildirisinde şu noktalara değinilmektedir:

"İstanbul gençliğinin tek kitle örgütü çalışmalarını bir yıla yakın zaman aldı. Bu mücadeleli dönemin ürünü olarak İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kuruldu.

"Geniş gençlik yığınları bugün örgütsüz ve dağınık, Faşistlerin ve revizyonistlerin engellemeleri ve devrimci hareketin bilinen zaafı yüzünden işçi ve köylü gençlik mücadeleye örgütlü bir şekilde katılmıyor.

"Faşist baskı ve zulme karşı, sosyal-faşist engellemelere karşı direnen gençlik yığınlarından kopmadan, onların akademik-ekonomik talepleri ni, temel hak ve özgürlükleri, gençliğin can güvenliğini, okuma özgürlüğünü sağlamak için gençliğin örgütlü mücadelesini savunan uzun süreli ve sabırlı bir mücadeleden yanayız. Ortak hedefler doğrultusunda, tüm demokratik kuruluşlarla en geniş dayanışma ve eylem birliğini savunuyoruz. Biz İ. Y. D. G. D. olarak, ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı, faşizme ve sosyal-faşizme, feodalizme ve şövenizme karşı halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında olacağız.

Adresimiz: Deftelerini Sok. Tanrıverdi Apt. Kat:2 No:8, Aksaray-İSTANBUL

SAARBRÜCKEN TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ'NİN AÇIKLAMASI :

MHP'nin CIA ile ilişkisi

Batı Almanya'daki Saarbrücken Türkiyeli Öğrenciler Birliği, MHP'nin Avrupa'daki faşist faaliyeti ve bu partinin Amerikan casusluk örgütü CIA ile olan ilişkileri hakkında basına belgelere dayanan bir açıklamada bulunmuştur. Öğrenci birliğinin basına açıklamasında şöyle denilmektedir: "Baskı ve Yayın Sendikasının (Alman Sendikalar Birliği'ne bağlı) yayın organı "Druck u. Papier" dergisinin 16 Şubat 1976 tarihli 4. sayısında CIA'nın Frankfurt'daki Cami ile olan ilişkisine değinilmektedir. Frankfurt Camiinde müslümanlığı kabul eden ve Halil Raşid adını alarak halen burada faaliyet gösteren şahıs bir CIA mensubu olup esas adı Eugen Wilkins'dir. Bu şahsın CIA'daki rütbesi albay olup sicil numarası 055220527'dir. (İlgili belge STÖB'de mevcuttur)

"Bilindiği gibi Fatih Camii Yaptırma ve Yaşatma Derneği, MHP'lilerin elindedir. Ve Türkiye'deki faşist eylemlerinden dolayı aranan Ülkü Ocakları Eski Başkanı Muharrem Şemsek burada saklanmaktadır."

İZMİR YURTSEVER SANATÇILAR BİRLİĞİ : Modern-Revizyonist Sanata Karşı Mücadele Edelim

İzmir'de kurulmuş olan Yurtsever Sanatçılar Birliği Derneği yayınladığı bir bildiriye iki süper devlete ve revizyonizme karşı mücadelenin sanat alanında da sürdürülmesi için çağrı yapmakta ve şöyle demektedir:

"Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi güçlendikçe, her alanda olduğu gibi kültür ve sanat alanında da yeni gelişmeler olmakta devrimci sanat cephesi emperyalist kültür ve sanata, feodal sanata, burjuva sanata karşı güçlenmektedir. Devrimci sanat, aynı zamanda dünyadaki gelişmelere uygun olarak ülkemizde modern revizyonist sanata karşı da mücadele etmektedir. Günümüzde devrimci sanatın önünde duran bu engelleri yıkmak, ancak en geniş halk kitleleri ile birleşmekle mümkündür.

"Yurtsever Sanatçılar Birliği Derneği bu amaçla, iki süper devletin işbirlikçileri dışında bütün sanatçı ve sanatseverlerin birliğini sağlayarak doğru devrimci sanat ilkeleri çerçevesinde birleşmek için çalışmalarına başlamıştır.

"Sanatımız ancak halk kitlelerinin içerisinde canlanıp yeşerebilir, devrimci bir mücadelenin içinde önemli bir yeri olan sanatın, halk sanatının güçlenmesi için yurdumuzun bağımsızlığı için sanat cephesinde de yurtsever birliğimizi güçlendirelim."

"Burjuva Devlet Teorilerini Yıkılım" Başlıklı Yazının Son Bölümü

"Devrim", "Emek" ve "Aydınlık Sosyalist Dergi", bütün bu küçük burjuva akımlar, hangi noktada birleşmektedir?

Her üç dergi de devleti sınıflarüstü görmekte, devletin hakim sınıfların bir baskı aracı olduğu gerçeğini inkar etmektedir. Devlete devrimci bir açıdan değil de, bu açıdan bakılınca, hakim sınıfların baskı mekanizmasını parçalamak için yerine getirilmesi gereken görevler kavranamaz.

Hakim sınıfların baskı mekanizması ancak halkın örgütlü gücüyle parçalanabilir. Emperyalistlerin şiddeti, ancak halkın devrimci şiddetiyle altedilebilir. Tek güveneceğimiz güç proletarya partisi önderliğinde halk yığınlarının örgütlü gücüdür. Buna karşılık halk yığınlarının devrimci gücüne güvenmeyen her akım, devleti sınıflarüstü gösterir, hakim sınıfların baskı mekanizmasına, emperyalizme bir noktada boyun eğer ve bunun teorisini yapar.

Bu teoriyi bütün dünyada modern revizyonistler yaymaktadır. Modern revizyonizm, Leninist devlet teorisini ve bu teoriye dayanan proletarya diktatörlüğünü inkar etmekte, sivil-asker aydınlar önderliğinde kapitalist olmayan yoldan sosyalizme ulaşılacağı şeklindeki sahte devrimci görüşleri yaymaktadır. Devletin baskı mekanizmasını parçalamadan "devrim" olacağı fikrini yaymaktadır.

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi, dünya halklarına devrim yolunu gösteriyor. Bu yol, emperyalistlerin ve bütün gericilerin dünya halkları üzerinde kurdukları baskı mekanizmasını şiddetle parçalama yoludur, halk savaşı yoludur.

'SOSYALİST KURULTAY'

Yurdumuzda sınıf mücadelesi önemli ve yeni bir döneme girmektedir.

İşbirlikçi iktidar, emekçi halk yığınlarını daha fazla yoksullaştıracak ve tekelci sermayenin daha da büyümesine yol açacak ekonomik tedbirler almaya devam etmektedir. Bütün bu tedbirler tekelci sermaye ile geniş halk yığınları arasındaki çelişmeyi daha da keskinleştirmektedir. Yurdun her yanında işçiler, köylüler ve bütün halk sınıfları mücadele bayrağını kaldırmakta, emperyalizme karşı mücadele bütün yurdu sarmaktadır.

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin Türkiye'deki hakimiyeti her geçen gün daha fazla sarsılmaktadır. Halkımızın mücadelesi, işbirlikçi iktidarının dayandığı temellere ağır darbeler indirmektedir. Türkiye emperyalist hakimiyet zincirinin her geçen gün daha fazla zayıfladığı bir ülkedir. Emperyalistler ve işbirlikçileri, bu gelişme karşısında bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de hakimiyetlerini baskı ve zorbalıkla devam ettirme çabasıdadırlar. Çöküşleri yaklaştıkça saldırılarını artırmaktadırlar. Emperyalistler halkımızın mücadelesini şiddetle bastırmak istemektedirler. Ama bu onların sonlarını yaklaştırmaktadır. İşçiler, Köylüler sömürüye başkaldıran bütün halk amansız bir mücadeleyle emperyalistlerin iktidarını yıkacaktır. Bunun için halkımızın en çok ve en acil olarak neye ihtiyacı var? Türkiye'deki bütün devrimci hareketlere yol gösterecek ve bütün sosyalist çevrelere ri kucaklayacak siyasi bir teşkilatlanmaya.

Kendiliğinden yığın hareketlerinin hızla çoğalması, böyle bir siyasi partinin gerekliliğini daha da acil kılmaktadır. Halk yığınlarının mücadelesini tek noktaya, emperyalist hakimiyet zincirinin en zayıf noktasına yöneltecek siyasi bir örgütlenmeye devrimci kadrolar derinden ihtiyaç duymaktadır. Görevimiz bu ihtiyacı daha kuvvetle duyurmak ve bütün çalışmalarımızı siyasi örgütlenme noktasında yo-

gunlaştırarak bunu başarmak olmalıdır. Önümüzdeki dönem, daha da şiddetlenecek olan sınıf mücadelesi bu görevin bir an önce yerine getirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Böyle bir örgüt, yurdun dört bir yanında dağınık olarak mücadele eden, bir merkezden disiplinli olarak yönetilmeyen proletarya mücadelesinin bir parçası olan bütün grup ve çevreleri

SOSYALİST KURULTAYIN HEDE OPORTÜNİST KARARGAHLARI

Halkın Kurtuluşu, "Proleter Devrimcilerin Birliği Yolunda Engelleri Aşalım" başlıklı bir broşür yayınladı. Bu broşürü ilerde toplu olarak ele alacağız. Bu sayımızda yalnız "Sosyalist Kurultay" konusunda gerçekleri örtbas etme çabalarını belgeleriyle sergileyeceğiz.

Halkın Kurtuluşu şu iddiaları ilere sürüyor:

1. "Sosyalist Kurultay" çağrısı, "ilkesiz bir birleşme" çağrısıydı.
2. Doğru ilkelere etrafında birleşmesi istenen "sosyalist çevreler", TİP yöneticileri, Hikmet Kıvılcımlı ve Mihri Belli idi.

Halkın Kurtuluşu, bugün AYDINLIK'ın eski sayılarının geniş devrimci kitlelerin elinde olmayışından yararlanarak gerçekleri değiştirebileceğini sanmaktadır. İlk Sosyalist Kurultay Çağrısının tam metnini yayınlıyoruz. Bu çağrı, her okuyanın göreceği gibi baştan sona kadar TİP'in oportünist yöneticileri ve Mihri Belli'nin başında bulunduğu İlkesiz Birlik Cephesine karşı ideolojik bir mücadeledir.

"Sosyalist Çevreler" meselesine gelince: Yazının bir çok yerinde "sosyalist çevrelerden" ne kastedildiği açık olarak ortaya konmuştur. Bir örnek verelim: "Yurdun dört bir yanında dağınık olarak mücadele eden bir merkezden disiplinli olarak yönetilmeyen proletarya mücadelesinin bir parçası olan bütün grup ve çevreler".

"Sosyalist Kurultay" çağrısı, bu çevrelerin birleşmesiyle devrimci hareketin "dar mahallî mücadelelerden bir üst seviyeye, yurt çapında örgütlenme seviyesine" çıkacağını belirtmektedir.

Gene yazının başka bir yerinde "bütün Türkiye'de mücadele veren sosyalist kadroların, sosyalist çevre ve grupların temsil edildiği bir

'SOSYALİST KURULU'

İlkesiz Birlik

Proleter Devrimci AYDINLIK'ın Eylül

birleştirecektir. Böyle bir örgütlenme Türkiye'deki devrimci mücadele için bir sıçrama olacaktır. Hareketimiz bu suretle dar mahallî mücadelelerden bir üst seviyeye, yurt çapında örgütlenme seviyesine çıkacaktır. Proletarya mücadelesinin yurt çapında birleşmesi, oportünist eğilimlerden arınarak gerçekleşen, bilimsel sosyalizm temeli üzerinde yükselen bir örgütlenme meydana getirecektir.

ÖRGÜTLÜ ÇALIŞMAYA DÜŞMAN EĞİLİMLERİ YENELİM

Sosyalist harekete musallat olan küçük burjuva eğilimler ne kadar hızla ve şiddetle çökerse, devrimci hareket o kadar hızla, güçle ilerler ve birleşir.

Kaynağı, küçük burjuva; burjuva ve hatta feodal sınıf karakterinde olan disiplinsizlik, devrimci örgütlenme ve otorite düşmanlığı, her türlü devrimci örgütlenme önüne gericiler tuzaklar kurmaktadır. Küçük burjuva aydınları, proleter sınıf bilincine ulaşamadıkları sürece, mücadelenin örgütlü bir biçimde, belli bir örgütün işleyiş kurallarına (tüzüğüne) uygun olarak, düzenli ve disiplinli bir şekilde yürütülmesine uyamamaktadırlar. Bir örgüt, bir küçük burjuva kliğin eline bir kere geçti mi,

o örgütün işleyiş ile ilgili kurallar, o örgütün tüzüğü her türlü anarşist saldırıya uğramakta ve ayaklar altına alınmaktadır. TİP ve bir zamanlar FKP'nin başına çöreklenen Aybar-Aren oportünizmi böyle davranmışlardı ve bugün TİP'te Aren-Boran oportünistleri böyle yapmaktadırlar. Tüyük hükümleri çinenerek devrimciler TİP'ten ihraç edilmiş, bir çok mahallî teşkilat devrimci yönde mücadele ettiği için feshedilmiş, devrimcilere söz hakkı verilmemiş, gizli kongreler yapılmış, örgüt içi demokrasi çiğnenmiş ve her türlü yolsuzluğa başvurulmuştur. Ve bütün bunlar oportünistlerin dünyanın her yerinde yaptıkları gibi, "sosyalizm" adına yapılmıştır. Bu tutum, FKP'de Aren oportünistlerinin yıkılışlarının bir an önce gerçekleşmesine yol açmıştır. TİP'te ise bu unsurlar, Türkiye çapında etkilerini yitirmekle beraber, TİP'in başında kalmak için bugün her türlü hileye başvuran bir duruma düşmüşlerdir.

TİP'te Aren oportünizmine karşı mücadeleyi yozlaştıran Aren-Boran mücadeleyi yozlaştıran Aren-Boran kliğinin hilelerine zorbalıkla karşılık veren ilkesiz birlik cephesi yöneticilerinin meydana getirdiği başka bir küçük burjuva akımı ise, Aren grubunu varattığı anarşi ortamını daha da şid-

SOSYALİST KONGRE'nin "TİP'in sosyalist mücadeleyi temsil etme"

"Sosyalist çevrelerin" ya TİP yöneticilerinin ideolojik etidi. Zaten o günün meselesi, bu iklimi yıkmak ve yurttaki devrimci düşüncenin temeline birleşti.

Marksist hareket, ilk nemlerde ülkedeki devrimci birikimlidir. Proletarya hareketi, ancak inşa edilebilir. Bu çaba hen Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi sız bir hareket olarak mücadeleye proletarya örgütlenmesini ahab çidi kafadarları olan bir avuç "öncü gibileri, proletarya örgütlenmesi mekçi önderlerinden ve sosyalist rayamazlar, 1970 yılını hatırlayal ve örgütlerin hemen hepsi, TİP y hakimiyeti altındaydı. Bugün Halk man Mihri Belli'nin görüşlerini s birikim halâ TİP içinde örgütlü 1970'te TİP yöneticilerinin fikirle daha binlerce devrimci TİP örgüt

AY'

Çağrısı mıydı?

1970'teki İlk Çağrısının Tam Metni

lendirmiştir
Proleter devrimcileri, bu iki a-
na karşı mücadelede, "Opportunizmi
ça çıkartalım ve ideolojik mücade-
le yıkalım" ilkesini uyguladılar. Bu
e, kadroların gerçekleri kavranma-
ı amaçlayan, proleter devrimci dü-
ceyi kadrolara maletmeye yönelen
rimci bir ilkedir ve her devrimci
gibi proleter devrimcilerini güç-
firmiş ve küçük burjuva akımlarını
iflatmıştır.

Aybar-Aren opportunizminin TİP'
ve FKF'de başvurdukları bütün yön-
ülere bugün TDGF'nin Mihri Belli'
bağlı yöneticileri başvurmaktadır.
rimci üyelerin kayıtları silinmek-
Onur Kurulu kararı olmaksızın dev-
ci üyelerin ihraç edildiği ya da ye-
üyeliğe düşürüldüğü iddia edilmek
Devrimci Gençlik Dernekleri Yöne-
Kurulları feshedilerek üyelerin ka-
etmediği yöneticiler tayin edilmek
toplantılarda proleter devrimcile-
söz hakkı olmadığı açıkça ilan edil-
ctedir. TDGF'nin bir kısım yöneti-
eri, Proleter Devrimci Aydınlik ken-
erini eleştirmeye devam ederse, fa-
leri imtihana sokacaklarını, fakat
leter devrimcileri imtihana sokma-
aklarını ve Proleter Devrimci Ay-
lık'ta çalışan asistanların odalarını
cip edeceklerini tehdit olarak savur-

maktadırlar ve bunu kitle önünde ilan
etmekten de çekinmemektedirler

Şu veya bu görünümde olsun, bü-
tün küçük burjuva akımlarının kaderle-
rini birleştiren onları örgüt ku-
rallarına, örgüt içi demokrasiye düş-
man duruma getiren nedir? Küçük bur-
juva yöneticiler, proleter devrimci dü-
şüncesinin yayılmasından korkmaktadırlar.
İşçi-Köylü ve Proleter Devrimci
Aydınlik'ı okutmama ve satılmasını ön-
leme çabaları, devrimci fikirlerden
korkan gerçek yüzlerini ortaya çıkar-
mıştır. İşçi-Köylü'nün onbinlerce e-
mekçiyle devrimci bağlar kurması, Pro-
leter Devrimci Aydınlik'ın devrimci il-
keleri sonuna kadar savunması, opor-
tünist ve revizyonist görüşlere yıkıcı
darbeler indirmektedir. TDGF'nin Mih-
ri Belli'ye bağlı yöneticileri bu yüzden
"her ne pahasına olursa olsun örgütü
kaptırmayacağız" şeklinde konuşmalar
yapmaktadırlar. Gelişmeden korktukla-
rı için, bir ay içinde Genel Kongre ya-
parak, proleter devrimci düşünceyi
kavramada bir sıçrama noktasına gel-
miş olan devrimci gençliğe rağmen, yö-
netimi kapıp kaçırma yollarını aramak-
tadırlar.

Kendi yönetimini sürdürmek için
örgütleri anarşizme sürüklemek, bü-
tün oportünist kliklerin ortak niteliği-
dir. Küçük burjuva karakterden arına-

jik hakimiyeti altındaydı. Fakat bu hakimiyet çürüktü. Nitekim Sosyalist Ku-
rultay çağrısından sonra yapılan TİP kongresine katılan delegeler içinde,
Boran oportünizmine karşı olanlar çoğunlukta idi. Eğer Mihri Belli ve bera-
berindekiler, 70 kadar TİP delegesini kongreden koparıp başka yerde kong-
re yapmasaydı. Boran oportünizmi TİP yönetiminden devrilecekti. TİP ör-
gütleri ve Mihri Belli'nin hakimiyeti altındaki devrimcilerle Marksizm te-
melinde birleşme isteği tamamen doğru ve yerindeydi. Aksi halde yapılan
şey, tekcecilikten başka ne olabilirdi? Bu birleşme isteğinin yerinde oldu-
ğunu, birçok TİP örgütü davranışı ile de gösterdi. TİP'in İçel, Tarsus, Na-
zilli, Sultanhisar, Ayvalık, Karşıyaka, Bakırköy, Beykoz, Şile örgütleri
"Sosyalist Kurultay" a katılma kararı aldılar. Bu kararlar AYDINLIK'ta ya-
yınlandı.

Halkın Kurtuluşu, nasıl bir tavrın doğru olduğunu savunuyor?
Sosyalist Kurultay çağrısı içinde, "Bu Kurultay falanca görüşte olanlara
kapalıdır" mı denmeliydi? Biz, her zaman olduğu gibi Marksizmin gücüne
güveniyor ve devrim isteyenlerin eninde sonunda Marksizm temelinde bir-
leşeceklerine inanıyorduk. Bunun için ideolojik mücadele zeminleri yarat-
mak ve oportünizme karşı herkesin önünde açık bir ideolojik mücadele ver-
mek gerekiyordu. İlk Sosyalist Kurultay önerisi, zaten baştan sona kadar
Boran ve İlkesiz Birlik Cephesi oportünizmiyle mücadele ediyordu. İdeolo-
jik tutumumuz ve ilkelerimiz sürekli olarak ortaya konuyordu. Eğer bu ö-
neri, yeterince güç toplamadıysa, bunda proleter devrimcileri sevindire-
cek bir şey yoktur. Halkın Kurtuluşu'nun Marksizm temelinde birleşme ça-
basının başarıya ulaşmamasından hoşnut olması ne anlama gelmektedir.
Onlar, Marksizm gerçeğinin zafere ulaşması yerine, tekkelerinin geçmişi-
ni kurtarmayı düşünüyorlar. Unutmayalım ki, Sosyalist Kurultay önerisini
tecrit etmeye çalışanlar, Boran oportünistleri, Mihri Belli ve Kıvılcımlı
idi. Onlar, modern revizyonizme karşı kararlı bir mücadelenin kendi saf-
ları içine girmesinden korkuyorlardı. Bugün Halkın Kurtuluşu, Militan
Gençlik ve Devrimci Gençlik Dergisini çıkaranlar, o zaman "Sosyalist Ku-
rultay" önerisine niçin karşı çıktılar? Mihri Belli'nin ve kendi revizyonist
görüşlerinin etkisiyle değil mi? Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşünce-
si temelinde birleşmek isteyenlerle değil de, Mihri Belli ve Kıvılcımlı ile
beraber 29 Ekim 1970'te Kongre yapmanın başka bir anlamı var mıydı? Ge-
leşme, o zaman biraraya gelmesi gerekenlerin beş-altı yıl sonra aynı ide-
olojik temel üzerinde toplanmaya başladıklarını göstermektedir. Eğer bir-
leşme isteğiyle o zamandan beri mücadele verilmeseydi, bugünlere gelinir
miydi?

(Devamı arka sahifede)

"Bilimsel Sosyalizmin Yıkılmaz Temeli Üzerinde Proletarya Partisi"
Başlıklı Yazının Son Bölümü

Proleter devrimciler, proletaryayı ve bütün halkı örgütle-
mek için hakim sınıfların izni almazlar Devrimci örgütler, her
şart altında ve her zaman yığınlarla devrimci bağlar kurarlar. Bir
partiye, devrimci niteliğini kazandıran da esas olarak onun bu yete-
negidir.

Proletarya partisi emperyalizm ve işbirlikçilerinin iktida-
rını yıkan, devrimci mücadeleye önderlik eden partidir. Böyle . bir
parti, ilkesiz birlikçilerin burjuva devlet teorileri üzerine kurulamaz.
Böyle bir parti, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin sağ-
lam temeli üzerine inşa edilir. Ancak bu temel üzerinde halkı zafere
doğru ilerleten bir parti vardır. Ancak böyle bir parti, yığınlar için-
de kök salar, eleştiri-özeleştiri ilkesini uygular, halkın devrimci cep-
hesini gerçekleştirir ve halk ordusunu yönetir.

İşte bunun için parçalanmış ve dağılmış ilkesiz birliğe çöker-
tici darbeyi vuralım!

Mao Zedung düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde, Türki-
ye'deki bütün proleter çevrelerin ve grupların örgüt ve eylem birliği-
ni gerçekleştirelim.

AYDINLIK EYLÜL 1970

Arkadaşımız Yıldırım Dağyeli'nin "Modern Revizyonizme Karşı Uya-
nık Olalım" Başlıklı Yazısının Son Bölümü"

Bir kez daha açıkça koyalım ki, İlkesiz Birlik Cephesi pro-
leter devrimci gözükmüş, modern revizyonist fikirleri benimsemek e-
ğilimindedir. Proleter devrimci, emperyalizme olduğu kadar mo-
dern revizyonizme karşı da devrimci bir kavga vermek zorundadır.
Yoksa İlkesiz Birlik Cephesi'nin yaptığı gibi, bir yandan proleter dev-
rimci gözükmek, öte yandan çeşitli eylem ve eğilimlerle modern rev-
izyonizme yaslanmak, düpedüz bir aldatmacadır, proleter devrimci
militanları dolaylı yoldan modern revizyonizme hizmet ettirmektedir.
Modern revizyonizm, halkların mücadelesini baltalamaktadır. Onun-
la uzlaşacak en ufak bir görüşümüz yoktur.

mamış yöneticiler, devrimci örgütle-
re, tüzük kuralları çerçevesi içinde
örgütlü çalışmayı inkar eden sınıf ka-
rakterlerini aşmaktadırlar. Bu un-
surular, hakim oldukları örgütlerde pro-
letarya düşüncesinin yayılmasına, pro-
letaryaya has disiplinli ve örgütlü ça-
lışma ilkelerinin hakim olmasına kar-
şı her tedbiri almaktadırlar. Örgütün
bütün işleyiş kurallarını ve örgüt içi

demokrasi ilkelerini çiğneyerek pro-
letarya düşüncesini bastırmaya ve ide-
olojik mücadele imkanlarını ortadan
kaldırmaya çalışmaktadırlar. Küçük
burjuva klikleri, kaçak ve hileli güre-
şen pehlivanlar gibidir. Örgüt içinde
ve organlarda ideolojik mücadeleye yak-
laşmamakta, minderin kenarına kaç-
maktadırlar.

SOSYALİST KURULTAY'IN TOPLANMASI İÇİN ÇALIŞALIM

Türkiye'deki sosyalist hareketin
birleşmesi için her türlü örgütlü ça-
lışmayı baltalayan bireyci ve anarşist
eğilimleri yenmemiz gerekmektedir.
Bu eğilimleri, sosyalist kadrolar ö-
nünde minderin ortasına çekerek sırt-
larını yere yapıştırmamız gerekmektedir.

Bütün Türkiye'de dağılmış bir şe-
kilde mücadele veren dağılmış grup ve
gevrelerin birleştirilmesi ve siyasi
örgütlenmesi için, örgütlü çalışmaya
düşman olan ve bölücü nitelikteki bü-
tün eğilimlerin açığa çıkartılması için
bu zorunludur. En hayati ve acil göre-
vimiz olan yurt çağında siyasi teşkilat
lanmamızı gerçekleştirmek için ilk ön-
ce, proletarya mücadelesiyle küçük
burjuvazi arasındaki ayrılığın sınırı-
nı açık ve kesin olarak çizmemiz ge-
rekmektedir. Devrimci işçi ve köylü
kadroları, sosyalist aydın ve gençlik
kadroları bu sınırın proletarya tarafın-
da birleşecekler ve örgütlenecekler-
dir. Her türlü oportünist ve revizyo-
nist eğilim bu sınırın küçük burjuvazi
tarafında kalacaktır. Bunun için kesin
bir mücadele vermeliyiz.

Bu mücadelenin başarıya ulaştı-
rılmasının tam zamanıdır. Bütün ge-
leşmeler, devrimci kadrolara siyasi
teşkilatlanma ihtiyacını kuvvetle duyur-
duğu gibi, oportünist ve revizyonist e-
ğilimler de dağılmakta ve çökmektedir.
Devrimci mücadelenin pratiği bu geliş-
meyi doğurmuştur. Her türlü soyut
ideolojik tartışma dışında, sıkı yönetim
(Devamı arka sahifede)

İKMAKTİ!

ist tabanını ve elli yıllık örgütlü
ektığı" belirtilmektedir.

lbette İlkesiz Birlik Cephesinin ve
ındaki bütün örgütler de girmektedir
inist merkezin ideolojik hakimiyey-
Marksizm-Leninizm-Mao Ze -

ıktığı veya yeniden şekillendiği dö-
aklamak için özel bir çaba göster-
e bir çaba ile haklı bir temel üye-
arıya ulaşmasa dahi, Marksizm -
de birleşebilmiş olanların bağım-
etmeleri haklılık kazanır. Ama
kkesi olarak anlayanlar, yalnızken-
ı'nın birleşmesi ile ilgilendirler. Bu
ın mücadelesi içinde belirmiş e-
erden oluşması gerektiğini kay-
zaman Türkiye'deki devrimci grup-
erinin ve Mihri Belli'nin ideolojik
uluşu dergisini çıkaranlar o za-
yor muydu? Anadolu'daki sosyalist
iydi? Örneğin Sinan Cemgil Eylül
unmuyor muydu? Yalnız o değil,
e hatta TİP yöneticilerinin ideolo-

'SOSYALİST KURULTAY'

(Baştarafı 6 sahifede)

baskısı altındaki işçilerin ve Doğu bölgesinde hakim sınıfların baskı ve terörü altındaki halkın davasına sarılma noktasında teslimiyetçi eğilimler açığa çıkmıştır. İlkesiz birlik cephesi yöneticileri bunun için parçalanmakta ve yaymaya çalıştıkları yanlış görüşler bunun için çökmektedir. Bugün en gerici tutum dağılan ve çöken bir şeyi ayakta tutmaya çalışmaktır gelişme ye karşı durmaktır. İlkesiz birlik cephesi yöneticilerinin ideolojik etkisi altında kalmış olan arkadaşlar için en doğru tutum, gerçekleri cesaretle savunmak ve açık ideolojik mücadeleye girmek olmalıdır. Devrimci kadrolar önünde yapılmayan bir mücadeleden devrimci sonuçlar çıkmaz, tam tersi-

çabaladılar. Bu çabaların yıkılması dahi bütün Türkiye'deki proleter çevrelerini birleştiren yeni bir atılımla gerçekleştirilebilecektir.

SOSYALİST KURULTAY, bilim - sel sosyalist teorinin ülkemiz şartlarıyla kaynaştırılması, siyasi örgütlenme meselesi, taktik meseleleri ve devrim programını enine boyuna tartışmalı, bu konularda ilkelerde birliğe ve çözüme yönelen bir adım olmalıdır. Çalışmalarımızı SOSYALİST KURULTAY fikrinin olgunlaştırılması ve kadrolara maledilmesi yönünde yoğunlaştıralım.

Bulduğumuz yerde, çevrede ve devrimci örgütlerde SOSYALİST KURULTAY fikrinin benimsenmesi için güçlü bir siyasi kampanya açalım.

Başta TİP olmak üzere Türkiye'deki devrimci örgütlerde üye toplantıları yaparak, SOSYALİST KURULTAY'ı desteklemek kararları alalım ve KURULTAY'ın oluşumu, tartışacağı ve çözüme bağlayacağı meseleler hakkında öneriler hazırlayalım.

İŞÇİ-KÖYLÜ

12 EYLÜL 1970

Başyazıdan Parçalar

Türkiye'de bugün dağınık bir şekilde mücadele eden bütün sosyalist çevreleri birleştirmenin yolunu mutlaka bulmalıyız. Yurdumuzun her tarafında mücadele veren sosyalist işçi köylü, gençlik ve aydınları doğru devrimci fikirler etrafında birleştirmek bir an önce gerçekleştirilmemiz gereken bir görevdir. Bunun için bütün hatalı tutumları çöktürmeliyiz.

Sosyalizm uğrunda mücadele eden gerçek devrimciler, bu KURULTAY'da biraraya gelmeli, temel meseleleri tartışmalı ve yanlış görüşleri yıkmalıdır.

Özellikle TİP teşkilatları bu konuda çalışmalı ve Sosyalist Kurultay'a katılma kararı almalıdır. TİP'in Genel Merkezi'ne çöreklenenler, Türkiye'de devrimci mücadelenin ilerlemesini engellemeye çalışmışlar ve TİP'i bugün işlemeyen, hurda bir teşkilat haline getirmişlerdir. Gerçek devrimcilerin devamlı olarak TİP'ten çıkarılması ve devrimcilerle karşı TİP yöneticilerinin her türlü hileye başvurusu karşısında devrimci mücadele geniş ölçüde TİP dışında gelişmiştir.

ne gerici sonuçlar doğar. Tecrübeler bize bunu öğretmektedir.

Açık ve aktif ideolojik mücadele ve doğru devrimci eylem bizi ilkelere birliğe ulaştırır. Yurt çapında siyasi örgütlenmemizi gerçekleştirmek için bunu bir an önce yapmalıyız. Bütün proleter çevrelerinin yurt çapında birliğini sağlamak ve örgüt meselesini çözmek yolunda ilk adım ola-

TİP'i devrimci harekete kazandırmak veya başka bir yolla siyasi örgütlenme meselesinin çözümü, ancak bütün Türkiye'de mücadele veren sosyalist kadroların, sosyalist çevre ve grupların temsil edildiği bir SOSYALİST KONGRE ile gerçekleştirilebilir. Böyle bir kongre TİP'in sosyalist tabanını ve elli yıllık örgütlü sosyalist mücadeleyi temsil etmelidir. SOSYALİST KURULTAY'ın hiç

AYDINLIK Eylül-1970

Bugün bir proleter devrimcisi olmak ne demektir? Emekçi yığınların gelişen mücadelesinin önünde yürüyebilmek, dağınık mücadeleleri birleştirmek ve ortak hedefe yöneltmek için ne yapmalıyız?

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini yurdumuzun somut pratiğine uygulamalıyız.

Bütün sosyalistlerin bu temel üzerinde birliği için çalışmalıyız.

İlkelerimiz şunlardır: Proletarya önderliğinde, halk savaşı yoluyla millî demokratik devrim; proleter devrimci çalışma tarzı; her türlü oportünizm ve modern revizyonizmle aktif mücadele.

rak bir SOSYALİST KURULTAY toplanmalıdır. Sosyalist Kurultayın hedefi, irili ufaklı gruplar halinde ve dağınık bir şekilde yürütülen mücadeleyi bilimsel sosyalizm temeli üzerinde birleştirmek olmalıdır.

TİP yöneticileri bugüne kadarki tutumlarıyla hakim sınıflara sırt dayanarak, proletarya hareketini kucaklayan bir TİP Genel Kongresinin toplanmasını bütün güçleriyle engellemeye

bir meseleyi çözmeyeceği yolundaki yapıcı bir niteliği olmayan görüşleri çürütelim ve bütün arkadaşlara sosyalist hareketin hiçbir grubun tekelinde olmadığını, siyasi teşkilatlanmanın Türkiye'deki bütün sosyalist çevrelerin doğru ilkeler etrafında birleşmesiyle gerçekleşeceğini kavratalım. Bunun önemini ve bir an önce yerine getirilmesi gereken bir görev olduğunu tekrar - tekrar anlatalım.

SOSYALİST KURULTAYIN HEDEFİ OPORTÜNİST KARARGAHLARI YIKMAKTIR !

(Baştarafı 6 sahifede)

Bütün bu sebeplerle Halkın Kurtuluşu Dergisi, Marksist temelde birleşme çabasını o zaman revizyonistlerle birlikte tecrit ettiği için övünmemeli, tam tersine bu revizyonist hatası dolayısıyla dürüst bir özeleştiri yapmalıydı.

Arkadaşımız Doğu Perinçek, ilk Sosyalist Kurultay çağrısının yapılmasından dokuz gün sonraki tartışmalı toplantıda şöyle diyordu:

"'Pekin ağzı' suçlamasını yönelten İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileri arasında bazı arkadaşlar, böyle bir hatayı işlediklerini ilerde cesaretle ve dürüstlikle kabul edeceklerdir. Proleter devrimci düşüncüyü hızla kavrayan arkadaşlar, 'Aydınlık Sosyalist Dergi'nin yaymaya çalıştığı milliyetçi ve revizyonist fikirlere karşı yiğitçe ve mertçe, fikirlerini açıklamalıdır. ... Mihri Belli dahil, bütün İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileriyle Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde birleşmeye hazırız. Onları cesaretli olmaya, Mao Zedung Düşüncesi etrafında hızla birleşen devrimci kadrolarla beraber olmaya çağırıyoruz. Onları halkımıza güvenmeye ve proleter enternasyonalizmine çağırıyoruz. Bilimsel sosyalizm ve proletarya davası kimsenin tekelinde değildir, onun bayrağını beraberce, omuz omuza yükseltmeye çağırıyoruz." (Doğu Perinçek, Sosyal-Emperyalizme ve Revizyonizme Karşı 1970'te Açılan Mücadele, AYDINLIK Yayınları, s 47-49)

Bugün de tutumumuz budur. Teori, program ve siyasetlerimizi açıkça ortaya koyuyor ve herkesi ilkelerini bütün halka açıklamaya çağırıyoruz. Birlik yolunda ilerlemek için bunun şart olduğu açıktır. Ama Halkın Kurtuluşu, bugüne kadar ilkelerini ortaya koymaktan sakındı. Öte yandan bizi "ilkesiz" olmakla suçluyor. Aslında Halkın Kurtuluşu, birliğini ilkesizlik ve teorik bulanıklık üzerine kurmuştur. Her meseledeki görüşü onbeş günde bir değişiyor, Halkın Kurtuluşu ilerde yeniden özeleştiri yapacaktır. Ama mesele, dürüst ve cesur bir tutumla bunu bir an önce yapmaktır.

Halkın Kurtuluşu, AYDINLIK'ın Eylül 1970'teki çağrıdan üç ay sonra, "ustaca (!) bir dönüşle 'Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini devrimci kadrolar önünde hakim kılma' amacından söz ettiğini ileri sürüyor. Bu iddia gerçek değildir.

Proleter Devrimci AYDINLIK ilk Sosyalist Kurultay çağrısı yaptığı Eylül 1970 sayısında yalnız çağrı metninde değil, diğer yazılarda da birliğin ancak proleter devrimci ilkeler temelinde olacağını belirtti. Derginin arka kapağında büyük harflerle şöyle deniyordu:

"Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini yurdumuzun somut pratiğine uygulamalıyız.

"Bütün sosyalistlerin bu temel üzerinde birliği için çalışmalıyız."

"Bilimsel Sosyalizmin Yıkılmaz Temeli Üzerinde Proletarya Partisi" başlıklı yazı şu sözlerle son buluyordu:

"Mao Zedung Düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde, Türkiye'deki bütün proleter çevrelerin ve grupların örgüt ve eylem birliğini gerçekleştirelim." (s. 383)

"Burjuva Devlet Teorilerini Yıkılım" başlıklı yazı o zaman Halkın Kurtuluşcularının da içinde yer aldığı İlkesiz Birlik Cephesinin ve Aren-Boran oportünizminin ordu ve devlet konusundaki burjuva tutumlarını eleştiriyor ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunuyordu. Arkadaşımız Yıldırım Dağyeli'nin "Modern Revizyonizme Karşı Uyanık Olalım" başlıklı yazısı, İlkesiz Birlik Cephesi ve Aren-Boran oportünizminin revizyonist çizgileri ile mücadele ediyordu.

Görüldüğü gibi ortada "ustaca bir dönüş" yok. Fakat Halkın Kurtuluşu'nun kısa vadeli hesapları yüzünden acemice ve telaşla yaptığı tahrifatlar var.

★ GELECEK SAYIMIZDA:

"H. Kıvılcımlı'nın eci Çocuğu Maceracılık"

Kıvılcımlı'nın Marksistlere ve Maceracılara karşı tutumu

★
Doğu Perinçek
Kıvılcımlı'nın
Burjuva
Ordu ve Devlet
Teorisinin Eleştirisi

★
Doğu Perinçek
Sosyal-Emperyalizme ve
Revizyonizme Karşı
1970'te Açılan Mücadele

YENİ ÇIKTI

AYDINLIK YAYINLARI
P. K. 242 Aksaray/İSTANBUL

İzmir Atıf İşçileri:

“DİSK TÜRK-İŞ BİRLEŞİMLER TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ”

İzmir Konak meydanındaki Atıf gazisi - nosundaki grev 5 ayı aşkın bir süredir ilk günkü kararlılıkla sürdürülmektedir. Grevdeki 15 işçi, yıllarca kölelik şartlarında çalıştırılmaya ve keyfi işten atmalara karşı kesin bir zafer kazanmadan mücadeleyi bırakmama azmindeler. Çocukların da babalarıyla grev gözcülüğü yaptığı işyerinde işçiler, dergimizin sorularını şöyle cevaplandırdılar:

HALKIN SESİ: Talepleriniz nelerdir?

- Aylıklarımıza bin lira zam, aile yardımı için 500 lira, yemek parası 15 lira, yaka ve eğitim parası 500'er lira istedik. İşverenin bunların çok altındaki tekliflerini kabul ettik. Buna karşılık anlaşamadığımız tek madde vefa hakkı. O da şu: Biz istiyoruz ki, işveren bizim kendi isteğimizle çıkmamız halinde bize senede 20 günlük tazminat versin. Bir de istedik ki, disiplin kurulu kararı olmaksızın hiç bir işçi atılmasın. Bize verdiği 35 günlük kıdem tazminatından vaz geçiyoruz. "Kanuni hakkımız olan 30 güne razıyız ama keyfi adam çıkarırsan 50 günlük tazminat isteriz" dedik. Bizim esas olarak istediğimiz iş güvenliği.

İşverenin gayesi şu: Disiplin Kurulu kabul edilmeden imzaladığı takdirde işbaşı yapınca, 5 kişinin hakkını verip çıkaracak. Yani işçi de almayacak. Hadise çıkartıp diğerlerini de tazminatsız atmaya çalışacak. Maksadı sendikayı tamamen silmek. Biz de burada bunun olmaması için bekledik.

HALKIN SESİ: Daha önce bu işyerinde grev yapmış mıydınız?

-Yaptık. 68'de burada bir grev oldu. 29 gün sürdü. Bu meslekte ilk grevdi bizim ki. İşveren o zaman bir oyun oynadı bize: Berduşları toplayıp kiraladı, bir gece üstümüze saldırttı. Tabii grev çadırına bile yanaşamadılar. O zaman sendikamız bu kadar güçlü değildi henüz. Tabii o zaman bu başarıyı sağlayamazdık bugün grev yapamazdık. Başka işyerleri de bizden cesaretle grev yaptılar o zaman 1974'de de bir grevimiz oldu. O zaman grevden sonra dört arkadaşımız atıldı. Biz de bu sefer garantiye almak istiyoruz. Zaten grevden önce işveren haber gönderdi grevi kırmak için. 'Veriyim 15'er bin lira, isteyen 10 kişi çıksın' dedi. Biz esas gelecek işçileri düşünüyoruz. İnanıyoruz ki onlar bizim tecrübelerimizden yararlanarak daha başarılı grevler yapacaklardır.

HALKIN SESİ: Ücret durumlarınız nasıl?

- En çok ücret alanımız 1100 lira alıyordu. Yüzde onla çalışan garsonlar da üç beş kuruş bahşişle bizden 2-3 yüz lira fazla para alıyorlar. Hemen hepimiz evliyiz 5 nüfuslu bir aileyi 1200 lira geçindirir mi? En düşük ev bugün 500 lira. Adam çıkarmaya çağım diyor patron. O halde imzalamam diyor. Biz de kesin kararlıyız. Mücadele nin sonuna kadar gideceğiz. Ama bir sene ama iki sene. 15 kişimizin 14'ü ölse, biri - miz bu çadırı ayakta tutmaya kararlıyız.

HALKIN SESİ: Diğer fabrikalar ve basın grevinizi destekledi mi?

-Sendikamız ücretlerimizi muntazam her ay ödüyor. Grevimiz 150 günü geçti, birçok işçi arkadaşlar yardım teklifinde bulundular ama henüz buna gerek görmüyoruz. Meslek kolumuzda İzmir'deki işyerlerinde arkadaşlar, her ay 10 ar lira toplayıp grev çadırını yaşatmaya kararlıdır. Sende - kadan habersiz böyle bir teklif getirdiler. Gerek olduğunda kesin bir dayanışmaya gireceğiz. Ancak kendisine halkçı diyen CHP'li belediye reisine eleştirilerimiz var. Bursa belediyesinin yeridir. Saat kulesi tamirine gelip oyalandığı halde beş aydır bir selâm bile vermedi biz grevci işçilere. DİSK, Türk - İş ayrımı yapıyor belediye reisi. Böyle halkçılık olur mu? Genel-İş'e her sene için 35-35 haklarını verirken işçilerin, bize aşırı taleplerle gelmememizi söylüyor. Aksi takdirde Atıf gazinosunu şehir bandosuyla açacakmış. Bizim en büyük kabahatimiz Türk - İş'e bağlı bir sendikamızın üyesi olmamız. Sosyal yardımlarla beraber 1630 lira tutan brüt gelirimizle geçim olur mu? Türk-İş'li, DİSK'li ayrımını bir kenara bırakması lazım. O işçiyse ben de işçiyim. Biz 15 işçiyiz ama ispat edeceğiz, hak alınır mı verilir mi? Biz de CHP'liyiz ama, buna bel bağlayarak haklarımızın verileceğine bel bağlamıyoruz. Bileğimize ve sendikamıza güveniyoruz. Biz destekleyecek işçi kardeşlerimize güveniyoruz. DİSK'li ve TÜRK-İŞ'li işçiler burada birbirine düşman gibi gösteriliyor. Bu da tabii işverenlerin işine yarıyor. Biz isteriz ki her iki konfederasyon birleşsinler, işçi haklarını korusunlar.

HALKIN SESİ: İşverenler grevlere karşı birleşeceklerini ve dayanışma fonu kurarak birbirlerini destekleyeceklerini açıkladılar. Hayat pahalılığının işçilerin aşırı taleplerinden olduğunu söylüyorlar. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nedir?

- Biz bunu kesinlikle kabul etmiyoruz. Biz de işverenlerin birleşmelerine karşı bütün işçiler birleşerek birbirimizi desteklemeliyiz. Bizim arkadaşlar şöyle düşünüyorlar: O grev çadırı yaşarsa biz de yaşarız. Hangi işçi bir yövmiyesini feda etmez ki, bilse işçilerin dayanışmasının gücünü. Çünkü bizim silahımızdır grev.

HALKIN SESİ: MC iktidarını yıkmak için tüm çalışanların grevi konusunda ne düşünüyorsunuz?

- Bunun için konfederasyonlar birlik olmalı. Ama bu konuda samimi değil. İşçilerin haklarını almak için birleşseler ve toplu olarak grev yapsalar işverenler kırıp dayamazlar. Greve gidecek bütün işçi, bütün çalışanlar, şerefim hakkı için söylüyorum, kırıp dayamazlar işverenler. Hükümet dahi gık diyemez. Çünkü dünya işçileri de bizi desteklerler. Dünyanın neresinde olursa olsun dünya işçileri konfederasyonları böyle bir mücadelede bizi desteklerler.

ŞAH TURNA'YA ÖZGÜRLÜK

Ünlü halk ozanı Şah Turna'nın, Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından 5 yıl ağır hapse mahkum olmasıyla ilgili olarak Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği ve Körler Eğitim ve Kültür Derneği basına birer açıklama yapmışlardır. TUMAD -DER. açıklamasında şöyle demektedir:

"Bugün yurdumuzda hemen her alanda görülen faşist baskılar halk sanatçıları üzerinde de yoğunlaşmaktadır. Devrimci ve yurtsever ozan ve sanatçılar gözaltına alınmakta, tutuklanmakta ve senelerce hapis cezasına mahkum edilmektedirler. Tiyatrolar, konserler yasaklanmakta, oyunlarıyla türkülerleriyle halkın sesini dile getiren sanatçılar saldırıya uğramaktadır.

"Sanatçılar üzerindeki bu baskıların en somut örneğini halk ozanı Şah Turna yaşadı. Şah Turna 8 aydır hapiste bulunmaktadır. Komünizm propaganda sı yaptığı iddiasıyla hakkında Diyarbakır DGM ve İzmir DGM tarafından ayrı davalar açılmıştır. Bu davalardan sonuncusu sonuçlanmış ve Şah Turna beş sene hapse mahkum edilmiştir. Suçu elinde sazı Anadolu'yu gezerek halka devrimci türküler okumaktır. Anayasa Mahkemesi, tarafından iptal edilen DGM'lerin bu kararı, DGM'lerin mevcut iktidara karşı olan her türlü düşünceleri mahkum etmek için kurulduğunun somut bir delilidir. Anayasaya aykırı olan bir mahkemenin kararı geçerli sayılmamak gerekir. Yurttaşların Anayasa hükümlerine aykırı olan kanunlara tabi tutulmaları hiçbir hukuk kuralına sığmaz. "Ayrıca, Şah Turna'nın fiziki açıdan özel bir durumu vardır. Sanatçının gözleri görmemektedir. Bu nedenle hapis hane şartlarında yaşamaları çok güçtür.

"Biz Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği olarak halk sanatçıları üzerinde yoğunlaşan baskıları kınıyor, Şah Turna'nın serbest bırakılmasını talep ediyoruz."

Körler Eğitim ve Kültür Derneği ise şu noktaları açıklamaktadır:

"Halkımızın geri bırakılmışlığının kurbanı olarak yüz bini bulan körlerden birisi de devrimci halk ozanı Şah Turna'dır. Şah Turna doğuştan körülgünü ve yoksulluğunu bir kader işi değil, tüm ezilen halkların sorunu olduğunu kavramıştır. Yıllardan beri sazı ile sözü ile halkımızın devrimci mücadelesine katılmış bir halk ozanıdır. O'nun sazından ve sözlerinden korkan egemen güçler sayısız devrimci arkadaşına yaptıklarının aynısını Şah Turna'ya da yapmakta gecikmediler.

"Bizler, Körler Eğitim ve Kültür Derneği olarak Şah Turna'nın faşizmin zindanlarından bir an evvel salıverilmesi için mücadelede omuz omuza olacağız. Tüm demokratik kuruluşların basının ve tüm yurtseverlerin bu mücadeleye arka çıkmasını ve faşizmi bir kere daha lanetlemesini bekliyoruz."

DİSK İÇİNDEKİ MEHMET ERTÜRK-AYDIN MERİÇ REVİZYONİST KLİĞİNİN ÇABALARI SONUNDA

ELKA GREVİ NASIL KIRILDI?

Dergimiz muhabirleri ELKA işçileriyle konuştular. Bilindiği gibi ELKA işçileri uzun süreli bir grev yapmışlar, fakat bu mücadele DİSK içindeki revizyonist Mehmet Ertürk-Aydın Meriç klığının patronların yardımına koşmasıyla kırılmıştı. İstanbul Kartal'daki ELKA Mobilva fabrikasının işçileri patrona ve revizyonist sendika ağalarına karşı verdikleri mücadeleleri arkadaşlarıımıza şöyle anlattılar:

HALKIN SESİ: Greve nasıl başladınız kısaca anlatırmısınız?

- Greve ilk önce ASİS Sendikası yönetiminde başladık. Fakat daha evvel Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş Sendikası vardı. Bunlar biliyorsunuz her sene kapı arkasında toplu iş sözleşmesi imzalayıp kaçıyorlardı. Bu sebepten bunu değiştirmek istedik. ASİS'i gerekli bulduk. ASİS Sendikası da bütün vetkivi üzerine aldı ve kazandı. Yetkiyi de kazandı, grev kararını da kazandı ve greve teşvik etti. İşverene çağrı yaptı yetkiyi aldığından dolayı. Birinci oturumlarında (zaten bir sefer oturmuşlardı) bizim ASİS Sendikası üç madde ortaya koydu. Birinci si, işçilerle işverenin birarada toplu sözleşme oturmaları. Tüm işçinin toplu sözleşme katılması. İkincisi ise, Disiplin Kurulunda işveren tarafından 2, işçi tarafından 3 temsilcinin bulunması idi. İşveren bunları kabul etmedi, sinirli sinirli masadan kalktı gitti ve bir daha da ne ASİS Sendikasına ne de ELKA'ya uğramadı. Bu sebeplerden dolayı bir daha da işçinin yanına hatta fabrikaya bile uğramadı. Talepler arasında tüm işçilerin yüzer bin liraya sigorta ettirilmeleri vardı ve bu nedenlerle bunlar kabul edilmedi.

HALKIN SESİ: Bu arada sizin greviniz boyunca DİSK'in tavrı ne oldu?

- Genel Başkan, İbrahim Güzelce'den bir yazı geldi. Elka işçisiyle fazla muhatap olmaması sendikacılığın ağır basması gibi şeyler öneriyordu. Birinci madde olan tüm

bilinçleniyordu. Hiç değilse grevine olduğunu, kime karşı mücadele ettiklerini, nasıl hak isteneceğini öğrendik. Grevin 65 günü yani grev kırıldıktan sonra, DİSK "Bu ilkelerden vazgeçerseniz, taviz verirsiniz biz size yardım ederiz" diye öneri getirdi. Biz de işçiler arasında ovlamaya sunduk ve kabul ettik. Birinci maddeden yani tüm işçinin toplu sözleşme oturması ilkesinden taviz verdik. DİSK 20 gün inceleme yaptı. Bundan sonra grevi üstlendi ve Maden-İş'e devretti. En kuvvetli sendikası olarak Maden-İş'e devretti. Maden-İş'den Mehmet Ertürk'le, Mehmet Karaca, Maden-İş'in dördüncü bölge temsilcileri toplandı. Üçbin işçiyle Elka grev verine gittik. Mehmet Ertürk orada yaptığı konuşmasında şunları söyledi: "Elka grevini gerçekten başaracağımıza and içiyoruz. ASİS işçilere, DİSK'e nasıl küfür edileceğini öğretmiştir, şimdiye kadar. ASİS işçilere hiçbir şey öğretmemiştir sadece DİSK'e nasıl küfür edileceğini öğretmiştir."

HALKIN SESİ: Siz Mehmet Ertürk'ün bu konuşmasını nasıl yorumluyorsunuz?

- Mehmet Ertürk'ün konuşmasını gerçekten yanlış görüyorum. Şu sebepten: ASİS Sendikasını gerçekten bir düşman olarak görüyorum.

HALKIN SESİ: ASİS'i böyle görmesinin sebebi nedir?

- Bövle görmesinin sebebi ASİS'in işçilerle muhatap olması, işçive söz hakkı tanınması. Bu DİSK yöneticilerinin, Maden-İş yöneticilerinin tavrı "Her şeyi biz biliriz, siz bilmezsiniz!" Bunlar kendilerini yüksek düzeyde görüyorlar, işçivi alçak görüyorlar. Sonra Mehmet Ertürk şunu söyledi orada: "Üç kişi görevlendiriyorum. Bu üç kişi sürekli gece gündüz işçi arkadaşların yanında duracaklar. Üç tane de araba teslim ediyorum" dedi fakat arabalardan bir tanesine Mehmet Ertürk kendisi bindi gitti ve bir daha da Elka grevine uğramadı. Arabalardan birini de oraya görevlilere

paranızı gidin evinizde rahata kavuşun. Elka grevi nasıl olsa başarıya kavuşacak" dediler. Fakat sonra kazan mahkemesi açılacaktı. Mahkeme günü Maden-İş yöneticilerinden Murat, "Arkadaşlar ben haftaya kendi elimle getireceğim mahkemenin kazanın kapanma kararını" dedi, hatta orada bir de küfür savurdu. Tabii biz işçi olarak buna inanmadık. Ne valancı, ne dolandırıcı olduklarını biliyoruz. Bu arada bir hafta geçti, mahkemenin karar getirme günü geldi. O gün Pendik'ten grev yerine gelemiyorlardı. Bunun üzerine biz işçiler aramızda "araba talim" dedik... "bu adamı getirelim" "nive gelemiyor mu parası mı yokmuş, neymiş?" Onların gavesi başka tabii, kaytarmak mahkeme kararını getiremedikleri için işçiden kaçmak. Fakat biz de peşinden iki arkadaş gönderdik ve getirttik onu işçi arkadaşlar ona karşı çıktılar, sordular: "Neden böyle yapıyorsunuz neden toplantı günlerinde gelmiyorsunuz?" dediler. O da işçi arka-

kı uygulanıyor yani?

- Evet. Bu arada bir de üstelik konuşma sırasında 'burjuva' kelimesi geçti. İşçi arkadaşlara dönerek sessizce sanki işçi arkadaşlar hiç bir şey bilmezlermiş gibi dönerek: "Arkadaşlar bak biz burjuva divorum ama kime diyoruz biliyor musunuz? İşte bu patronlara diyoruz "dedi. Bunun üzerine oradaki arkadaşlardan biri kalktı ve "Merak etmeyin biz burjuvanın kim olduğunu gayet iyi biliyoruz" dedi. Bizi bu hale getirenler ortada, Ben bu Maden-İş'e DİSK'e şunu sövlerim: Bu gidişle giderse bütün işçi arkadaşları kaybeder. Sadece bir sendikada değil diğer tüm sendikalarında da kaybeder. Bence DİSK yöneticilerinin bugün Türk-İş'ten, Türk-İş yöneticilerinden hiç bir farkı yoktur, ben göremiyorum. Göremediğimin sebebi ise ilerici bir sendikaya karşı çıkması, ilerici bir sendikayı engellemeye çalışması, işçilerle muhatap olmama gibi fikirler ileri sürmesi yani işçivi bu kadar aşağı görmesi. İşte ben bu

daşlara şöyle cevap verdi: "Ben terbiyesizlik istemem. Bana terbiyesizlik yapanların ağzını cart diye yırtarım" İşçi arkadaşlar buna "Sen kimin ağzını yırtıyorsun biz işçiyiz, sen kim oluyorsun" diye karşılık verdiler. Neyse bu "arkadaşlar, kusura bakmayın bu hafta ertelendi, gelecek hafta kararını ben size kendi elimle getireceğim" dedi, yani yine aynı eskisi gibi söz verdi. Fakat kararın gelmesine bir gün kala bunlar ortadan kayboldular, hiç biri gelmiyordu. Maden-İş'in Pendik'deki şubesine gidiyoruz, kimse yok ortalıkta kapı kapalı. DİSK'e gidiyoruz "işte efendim sizin kanunsuz greviniz" falan diyorlar. Onlar da kıvrıyorlar. O sırada DİSK yöneticilerinden sendikamıza bir yazı geliyor: "İşçileriniz işverene ekonomik baskı yapmadığı için grevinizi bırakıyoruz" diye. Fakat bunlar baştan kendileri bize "Aman sesinizi çıkarmayın ekmeğinizden olursunuz. Greviniz kanunidir, başarıya ulaşacaktır." diye önlemişlerdi bizi. Bu seferde bizi bu durumda bırakıyorlardı. Halit beyefendi (Maden-İş 4 Bölge Başkanı Halit Erdem) başka bir grup arkadaşla toplanıp "ASİS'ten hesap soracağız, ASİS'in yöneticilerinin biz biliyoruz ne yaptığını" diyordu.

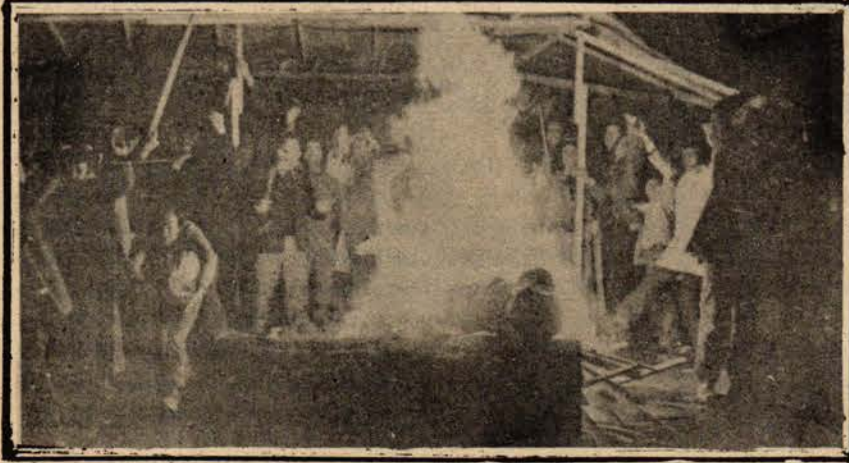
HALKIN SESİ: Sosval-faşist bas

sebeplerden DİSK yöneticilerinin TÜRK-İŞ yöneticilerinden farklı kalı mamıştır divorum.

HALKIN SESİ: Maden-İş grevi devraldıktan sonra daha ne gibi uygulamalarda bulundu?

- Maden-İş grevi aldıktan sonra biz bunlara soruyorduk: "Ne yapıyorsunuz bu anlaşma konusunda bir oturum yaptınız mı yapmadınız mı?" Bize şöyle diyorlardı: "Arkadaşlar daha henüz hiç oturum yapmadık onun için bir şey sormayın bize hiç bir şey bilmiyoruz." Arkadaşlar tekrar sorunca işçilerin kafasını bulan dırmak için bir takım hikayeler anlatıp, işi şakaya döküp milleti güldürüp çekip gidiyordu. Grevin işe işlerine bakan Maden-İş yöneticilerinden Murat, işçi arkadaşlara şöyle diyordu: "Grev yerinde 25 kişiden fazla bulunamaz. Bizim ilkemiz budur. Burada 25 kişiden fazla bulunana ekme yok. 60 ekmeğe fazla almayın. Ekmeğe yazık olur. Yani işçinin kendi ekmeğini kendisinden kısıkmıyordu. Biz de buna karşı geldik "Sen kimin ekmeğini kimden saklıyorsun? O ekmeğin parasını kim veriyor?" dedik. Bunun üzerine ağız değiştirdi: "Arkadaşlar yanlış anlamayın, ben açığı rahatsız oluyor diye öyle söyledim" dedi.

HALKIN SESİ: Elka işçileri bu

işçinin toplu sözleşme katılmasını sendikacılığı ortadan kaldıran bir şey olarak niteliyordu. Bu sebepten bütün yardımı kesti. Ayrıca Sendika yöneticilerinin dört yılda bir değiştirilmesine de karşı çıkıyordu. Bundan sonra 65 gün ASİS yürüttü grevi. Çok iyi geçiyordu. Elka işçisi

raktılar. Onlar da haftada bir gün gelip gidiyorlardı. Gece gündüz kalacak ve orada Elka grevini yönetecek görevlilerden hiç biri yoktu. Yalnız bize işçilere şunu sövlediler: "Sakın hâ baskı yapmayın ekmeğinizden olursunuz, sesinizi çıkarmanın. Biz para veriyoruz size alın

Türk Telefon işçilerinin mücadelesi ve revizyonist Murat Tokmak'ın ihaneti

Bizler, kapatılan Türk Telefon fabrikası işçileriyiz. Patron yeni makinalar satın alarak, işçi sayısını düşürüp kârın kâr katmak amacıyla iş yerini kapattı. Yeni iş yerine eski işyerinden bir kısım işçiyi aldı. Yeni işyerinde de baskılar tekrarlandı.

Sendikamızın tavrı ise hiç te patron-dan aşağı kalmadı.

İşyerimiz örgütsüz olmanın daha da yoğunlaştırdığı baskılarla karşı karşıyadır. Keyfi bir şekilde işçi atılmakta, kadın işçilerin namusuna el uzatılmaktadır. Hasta olan arkadaşlarımız doktora çıkarılmayıp hayatlarına hiç bir şekilde önem verilmemektedir. İşte bu baskılara karşı mücadele etmek amacıyla 1974 yılında Maden-İş sendikasına üye olduk. Bu onların en korktuğu şeydir. Bu yüzden aybaşı olmasını fırsat bilen patronlar, para verme bahanesiyle bazı arkadaşlarımızı işten çıkardılar. Noter huzurunda arkadaşlarımızın sendikadan istifa kağıtlarını vermek istediler. Biz böyle bir oyunun tezgahlanacağını önceden anlamıştık. Telefon hatlarını keserek, kapılara bekçiler yerleştirerek, sendikaya haber vermemizi engellemeye çalışmalarına rağmen, aramızdan bir gönüllü arkadaşımız ölümü bile göze alarak, iş yerindeki silahlı barikatları aşarak sendikaya haber verdi. Bütün bunlar olurken fabrika içinde 20 arkadaşımız zorla istifa ettirilmişti. Bu zorbalıktı. Hepimiz işi bırakarak toplu halde müdürün odasına gidip, kanunsuz uygulamanın durdurulmasını istedik. Ancak onlar, ustabaşından müdürüne kadar sopalarla üzerimize yürüdüler. Biz bu patron uşaklarının saldırısını durdurduk ve istifa kağıtlarını ellerinden aldık. Sendika yetkilileri bu arada fabrikaya telefon ederek işverenle görüşmek istediklerini belirttiler. Ancak patron tarafından bu istekleri reddedilince geri döndüler. Biz de karar alıp iş başı yaptık. Ancak üç önder arkadaşımız şir kete götürülerek, bu işten vaz geçmeleri için para teklif edildi. Arkadaşlarımız kararlı bir tavırla bunu reddettiler.

İkinci gün bu arkadaşlar işbaşı yaptırılmamak istendi. Ancak 4 arkadaş işbaşı yapınca patron, Gümüşsuyu karakolundan polis çağırttı. Daha önce isimleri tespit edilmiş olan 13 kişi karakola götürüldü. Bunun doğru olup olmadığını sendikacılara sorduğu muzda "Siz gidin, biz gelir sizi alırız" dediler. Ancak fabrikaya döndüğümüzde hepimizin 17. maddeden çıkışları verilmişti. Daha sonra da sendika bu 13 kişinin ne durumla- rıyla ilgilendi, ne de işe alınmaları için çalıştı. Sendika ağaları aramıza ajanlar koyup, işçi sınıfının ideolojisini benimseyen arkadaşlarımızı tesbit edip işten attirmek için herşeye başvurdu. Seçtiğimiz temsilcileri

istifaya zorlayıp, kendilerinin istediği bir arkadaşı temsilci yaptılar. Ancak biz yeni bir temsilci seçtik.

Son olarak patron parmakları kopan bir arkadaşı tazminatını vermeden attı. Eski işçileri de sudan bahanelerle işten atıyorlardı. Bu olanlar fabrikadaki huzursuzluğu iyice arttırdı. Biz tüm işçiler toplanıp patron dan bunun hesabını vermesini istedik. Patron huzursuzluk kaynağı olarak nitelediği arkadaşlar dışında herkesi işe alacaktı. Hemen sendikacılar gelsin görüşelim dedi. Oysa sendikacılar işverenle temas kuramadıklarını söylüyorlardı. En son olarak bir arkadaşımız daha işten atıldı, bunun üzerine direnişe geçtik. Bizlerin kararlı birliği karşısında patron arkadaşları tekrar işe almak zorunda kaldı.

Bu arada çeşitli demokratik kuruluşlarda toplanıyorduk. Sendika ağaları kendilerine karşı mücadele etmemizden korktukları için hakkımızda yayım organlarında yapılan şeyler yazmaya başladılar.

I. Bölge temsilcisi bir gün fabrikaya gelerek, üst düzeyde bir toplantı yapılacağını ve toplantıya temsilcilerimiz alınmayacağını söyledi. Temsilcilerin toplantıya alınmaması perde arkasında bazı oyunların tezgahlanacağını belirtisi idi. Biz de, yani taban, temsilcilerimizin kesinlikle toplantıya katılmasını istiyorduk. "Karar tabanıdır" ilkesini ağızlarına sakız yapan revizyonist sendika ağaları, bu ilkeyi kendileri çiğnemişlerdi. Toplantıda alınan karara göre hiç kimse işten atılmayacak, bir ön protokolle yeni fabrikaya geçiş sağlanacaktı. Fakat ikinci toplantının ne zaman yapılacağı belli değildi.

Temsilciler başka bir konuyla ilgili olarak patronla toplantı yaptıklarında sendikacıların kendilerine söyledikleri gibi karar alınmadığını öğrendiler. Bizlere söylendiğinde hepimiz satıldığımızı anladık. Temsilcilere, hemen sendikaya giderek bir hafta içerisinde geçiş alınmasını, aksi takdirde direnişe geçeceğimizi haber vermelerini istedik. Bu kararı biz tüm işçiler almıştık, yoksa bizi satan sahtekâr revizyonist sendikacıların iddia ettikleri gibi, fabrika dışındaki kimseler almadılar. Aradan bir hafta geçmesine rağmen hiç bir gelişme kaydedilmemişti. Nihayet 31 Mart günü öğle yemeğinden sonra işbaşı yapmadık. Bu oyalamanın son bulmasını ve meselenin o gün halledilmesini istedik. Bir temsilci arkadaş I. Bölgeye giderek işbaşı yapılmadığını haber verdi. I. Bölge başkanı da hemen fabrikaya telefon ederek durumu sormuş. Patrona, "Sen üzülme ben şimdi gelir meseleyi halle-

derim" demiş. Biz bu sırada yemekhanede devrimci konuşmalar yapıyor, slogan atıyorduk. Attığımız sloganlar dışarı taşarak, patronların ve revizyonistlerin kulağına ulaşıyordu. I. Bölge başkanı bu sloganları duyunca, "Bırakın canım şimdi bunların zamanı mı, hem siz üretimi durdurmuşsunuz yaptığımız iş kanunsuzdur, hepinizi işten atabilirler, hemen tezgahlarımızın başına geçin" diyerek patronun ağzıyla konuştu. Biz de, "Direnişe başlarken işten atılmayı polis jandarma saldırısını göze aldığımızı, üretimi tam zamanında durdurarak patronun elini kolunu bağladığımızı, stoku olmadığı gibi ihaleli telefon ve santraller olduğunu" söyledik. Bütün bunlara rağmen revizyonist Murat Tokmak direnişi kaldırmamızı istiyordu. Bir arkadaş da, iki gün içinde geçişin olmasını, olmadığı takdirde Pazartesi günü tekrar direnişin olacağını söyledi.

Direnişin hemen ertesi günü (14.1976) 13 arkadaşımız 17. maddenin 'b' bendine dayanılarak işten atıldı. Ertesi gün biz onları işbaşı yaptırarak. Hiçbir sendikacı gelip olayla ilgilenmedi. Sonradan öğrendik ki, bu 13 kişilik liste, sendikacıların üst düzeydeki toplantılarında, patronla sendika arasında ortaklaşa saptanmış. Sendikacılar bu 13 arkadaşımıza tazminatlarının alınacağını, alınmasa bile sendikamızın vereceğini söylemelerine rağmen, bu sözlerini de gerçekleştirmediler. Dört beş aydır arkadaşlarımızı oyalayıp duruyorlar.

Türk Telefonda oynadıkları bu oyunları daha önce başka fabrikalardaki işçi kardeşlerimize de oynamışlardı. Philips'de patronla bir olarak 18 arkadaşımızı attırdılar. Profilo'da toplu sözleşme taslağındaki ücretleri azaltan sendikacılara karşı çıkan iki temsilci ve iki işçi arkadaşımızı patronla bir olup işten attırdılar. İdaş'da grev kararı alınması üzerine patron makinaları yavaş yavaş öteki fabrikalarına kaçırıyordu. İşin farkına varan işçiler geri kalan makinaları beklemek için fabrikada nöbetleşe beklemek istemişlerdi. Sendikacılar buna gerek olmadığını, makinaların sendikamızın teminatı altında olduğunu söylediler. Ertesi gün işçiler fabrikada hiçbir makinenin kalmadığını ve hepsinin işten çıkarıldığını gördüler. Sendikacılar makinaların kaçırılmasına göz yumdular ve yardımcı oldular.

Kahrolsun revizyonist sendika ağaları!
İşçiler sendika yönetimine!
Kahrolsun faşizm ve sosyal-faşizm!
Kahrolsun emperyalizm ve sosyal-emperyalizm!

TÜRK TELEFON İŞÇİLERİ

olaylardan sonra DİSK ve Maden-İş yöneticilerinin sahte devrimci yüzlerini herhalde görmüşlerdir, siz bu konuda ne diyorsunuz?

- Tabii. Daha önce de söylemiştim. DİSK ve Maden-İş yöneticilerinin Türk-İş yöneticilerinden farkı kalmamıştır. Eskiden bunları bilmezdik, duyardık DİSK'in devrimci bir konfederasyon olduğunu ama açıkça gördük yöneticilerinin ne olduğunu. İşçiye düşmanlık yaratan kişiler, işçiye tepeden bakan kişiler olduğunu yani revizyonist kişiler olduğunu öğrendi Elka işçisi.

HALKIN SESİ: Acaba bunlar ki-

me hizmet ediyorlar?

- Elka işçisi bunların kime hizmet ettiğini gayet iyi öğrendi. Bu gün işçi sınıfının bir lideri olarak ortaya çıkacaklarına, işçi sınıfını gerçekten önlemeye çalışıyorlar. Yani patron yandaşı oluyorlar bunlar. Biz de bunların ne olduklarını açıkça söylüyoruz. Sendika ağaları diyoruz bunlara, revizyonist olduklarını, sosyal-emperyalizme hizmet ettiklerini söylüyoruz. Elka işçisi bunların ne olduğunu iyi öğrendi. Bence diğer Maden-İş'e bağlı üyelerin de bilhassa bunu bilmeleri lazım. Maden-İş, bu DİSK yöneticilerinin kim olduğu -

nu, işçiden taraf mı olduğunu patron dan taraf mı olduğunu bilmeleri lazım. Çünkü ilerde bize yaptıklarını onlara da hatta daha fazlasını yapacaklardır. Bunlar alışmışlardır bu gibi şeylere. "İşçi uyanmamıştır, nasıl olsa kandırıyoruz" deyip kendi işlerini yürütmeye çalışıyorlar. Ben bunların yaptığını aynen faşist bir hareket niteliğinde görüyorum. Yüzünde devrimci maskesi olan ama işçiyi kandıran işçinin hakkını arayan, işçiyi satan kişilerdir bunlar.

HALKIN SESİ: Son durum nedir?

- Maden-İş Sendikası grevin kanunsuzluğunu yayarak, grevi terket-

ti. O sırada patronun bir kağıt geldi. Kağıtta 600 işçinin iş akdinin fes hedildiği yazıyordu. Fakat altında hiç bir mühür ve imza yoktu. Orada bulunan başçavuş bu kağıda patron yerine imza attı. İşçiler o gün dağıldılar. Ertesi gün tekrar toplanan işçiler, fabrikanın Ankara asfaltına bakan bölümünü tamamen jandarmasının bürümüş olduğunu gördüler. İki tane de tank getirmişler. Tanklarla çadırı yıktılar. Yıkılan çadırın yerine bir mitralyöz yerleştirdiler. Bu şekilde grev tamamen kırıldı. Şimdi tazminat davası açıldı. "Kazanabilir miyiz" diye bekliyoruz.

Bloksuz Ülkelerin 5. Zirve Konferansı Toplanıyor

Beşinci Bloksuz Ülkeler Zirve Konferansı, 18 Ağustos günü Sri Lanka'nın (Seylan) başkenti Kolombo'da başlıyor. Bloksuz ülkelerin dışişleri bakanları, bu konferansın başlamasından bir hafta önce toplandılar. Bu toplantının başkanlığına seçilen, Sri Lanka Adalet ve Maliye Bakanı Felix Bandranayke, bir açılış konuşması yaparak 5. Bloksuz Ülkeler Konferansı'nın amaçlarını şöyle açıkladı:

"Bloksuzluk siyasetinin uluslararası ilişkilerdeki önemi artık doğrulanmıştır. Yakınlarda toplanacak

zirve konferansı önemli bir konferans olacaktır. Bloksuz ülkeler türlü tehditlerle karşı karşıya gelmektedirler. Bu konferansta, ülkelerimiz tehditlere karşı koyabilmek için bir hal çaresi bulabilmelidirler."

Bloksuz ülkelere yönelen tehditler nereden gelmektedir. Şüphesiz ki bu tehditlerin kaynağı, dünyanın tek efendisi olmak isteyen, müdahale, baskı ve şantaj politikasını uygulayan, savaş kışkırtıcısı iki süper devletten başkası değildir. Bloksuz ülkeler, düzenledikleri Beşinci konferansta, iki süper devlete karşın

di aralarında birlik sağlamak ve bu birliği daha da güçlendirmek için mücadele edeceklerdir.

Son 20 yıl içindeki mücadeleleriyle bloksuz ülkeler ve Üçüncü Dünya ülkeleri, Amerikan emperyalizmine ağır darbeler vurdular. Bugün Amerikan emperyalizmi, çeşitli manevralar çevirerek ve kaba tehditler savurarak, bloksuz ülkelerin ve Üçüncü Dünyanın mücadelesinin gelişimine karşı koymaya çalışmaktadır. Öteki süper devlet Sovyetler Birliği ise, artık bloksuz ülkelerin ve Üçüncü Dünyanın en tehlikeli düşmanı haline gelmiştir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri her türlü müdahaleye başvurarak ve çeşitli ülkeleri birbirine düşürerek bloksuzların mücadelesini dağıtmaya çalışmaktadırlar. Sosyal-emperyalistlerin amacı, bloksuzluk hareketinin bağımsız olarak gelişmesini önlemek ve Amerikan emperyalizmiyle olan rekabetinde bu hareketi bir destek gücü olarak kullanmaktır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, kendilerine bloksuzluk hareketinin doğal müttefiki süsünü vermekteler. Yine sosyal-emperyalistler kendilerine dayanmayan, kendileriyle işbirliği yapmayan bir bloksuz ülkenin ayakta duramayacağını iddia etmektedirler. Onların bu iddiaları yurdumuzdakiler de dahil dünyanın çeşitli yerlerindeki revizyonist işbirlikçiler tarafından tekrarlanıyor. Revizyonistler neredeyse, Sovyetler Birliği'nin hegemonyasına girmeyen bir ülkenin bloksuz sayılmayacağını söylemektedirler.

Sosyal-emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin bütün bu hevesleri, bloksuz ülkeler ve Üçüncü Dünya ülkeleri tarafından her geçen gün biraz daha fazla boşa çıkarılmaktadır. Bloksuzların, uzun yıllardan beri uyguladıkları çizgi, kuvvet politikasına, askeri bloklara ülke dışında asker buldurmaya, savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmak ve dünyada barış bölgeleri kurulmasını istemektir. Bloksuz ülkelerin karşı çıktıkları emperyalist siyasetleri en azgın bir şekilde uygulayan sosyal-emperyalistler, takındıkları "sosyalizm" maskesiyle gerçek yüzlerini gizleyememektedirler.

Birkaç örnek verecek olursak: Birleşmiş Milletler Genel Kurul toplantısında Sovyetler Birliği, bloksuz ülkeler grubunun sunduğu Hint Okyanusu'nun bir barış gölü olması ve yabancılıkların bölgeyi terketmesi şeklindeki öneriye karşı çıktılar ve oy vermediler. Yine bloksuz ülkelerin hazırladıkları, Latin Amerika'nın Nükleer Silahlardan Arındırılması'nın 2. Ek Protokolü'ne imza atmadılar.

Bloksuz ülkeler milli bağımsız

lık ve devlet egemenliği için dış müdahale ve saldırıya karşı mücadele etmektedirler. İktisadi yardım adı altında uyguladıkları sömürüyle Mısır'ı bir yıl öncesine kadar kısıp-rak bağlayan, bu ülkenin limanlarına kendi bayrağını çekerek devlet içinde devlet kurmaya kalkışan sosyal-emperyalistler, bloksuz ülkelerin milli bağımsızlığının en büyük düşmanı olduklarını göstermişlerdir. 1968'de Çekoslovakya'yı istila etmesi, Sovyetler Birliği'nin küçük ve orta büyüklükteki ülkelerin devlet egemenliğini hayasızca çiğnediğini ortaya koydu. Daha geçenlerde Sudan'a düzenlenen darbeye katılan Sovyetler Birliği, bloksuz ülkelere karşı enka ba müdahalelerden çekinmediğini ispatladı.

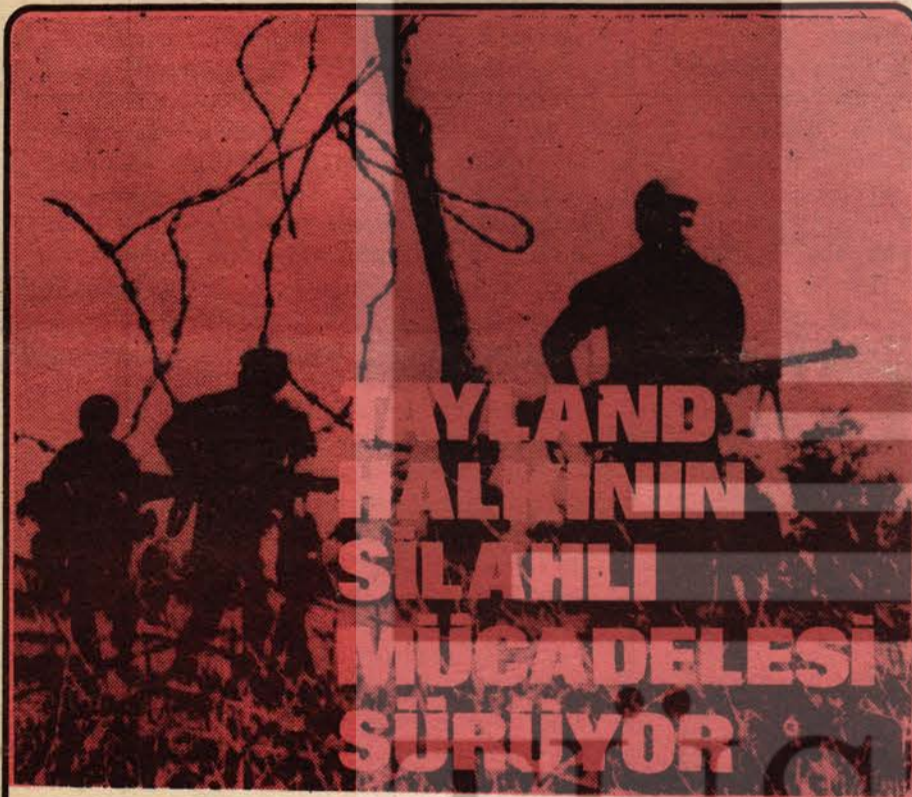
Sosyal-emperyalistler, yeni bir uluslararası iktisadi düzenin kurulması için mücadele eden bloksuz ülkelere ve Üçüncü Dünya ülkelerine bütün güçleriyle karşı çıkmaktadırlar. Birleşmiş Milletler'in 6 ve 7. Olağanüstü toplantılarında sosyal-emperyalistler, Üçüncü Dünya ülkelerinin tasarısında geçen "yeni bir uluslararası iktisadi düzen" önerisinden "yeni" kelimesinin çıkarılmasını istemişler, gelişmekte olan ülkelerin kalkınma çabalarına yarıdımıcı olacak önerilerin çalışma belgesinde bulunmamasını talep etmişlerdir. Geçenlerde yapılan Birleşmiş Milletler Ticareti Kalkındırma Konferansı'nda Sovyetler Birliği eski uluslararası ekonomik düzeni savunmak ve Üçüncü Dünya ülkeleri üzerindeki amansız sömürü ve çapulculuğu sürdürmek için "somut hareket projesi" adlı bir öneri ileri sürmüştür. Bu emperyalist projeye ortaya atılan Sovyetler Birliği, Üçüncü Dünya'nın haklı isteklerine sonuna kadar karşı çıkmıştır.

Sosyal-emperyalistlerin en çok korktukları, bloksuzluk hareketinin kendilerine karşı mücadelesidir. Sovyetler Birliği kendi durumu hakkında o kadar gocunmaktadır ki, bloksuz ülkelerin her hangi bir tasarıda da metninde "hegemonyacılığa karşı çıkmak" ibaresi geçince küplere binmektedirler. Ama, sosyal-emperyalistlerin bütün çabaları bloksuz ülkelerin hegemonyacılığa karşı mücadelesini engelleyememektedir. Bloksuz ülkelerin konferansına katılmak üzere Kolombo'ya gelen Tunus diplomatları şöyle konuşmuşlardır:

"Dünyaya hakim olmak için girişilen rekabetin keskinleşmesine ve hegemonyacılığa karşıyız."

Yugoslav diplomatları ise şunları söylemişlerdir:

"Bloklar dışı hareketin her hangi bir hegemonyacılığa bağlı kılınması bloksuzluk açısından kabul edilemez!"

"Tayland Halkının Sesi Radyosu" 5 Ağustos günü bir askeri bildiri yayınlamak Tayland Halk Silahlı Kuvvetleri'nin son bir yıl içindeki mücadelesinin tecrübelerini özetlemiştir. "Tayland Halkının Sesi Radyosu" iki süper devlete, revizyonizme ve Tayland'daki gerici iktidara karşı mücadeleye önderlik eden Tayland Komünist Partisi'nin radyosudur. 1930'da kurulan Tayland Komünist Partisi, Tayland Yurtseverler Cephesi'ne ve Tayland Halk Silahlı Kuvvetlerine önderlik etmektedir. Tayland'da silahlı mücadele 11 yıldır sürmektedir. 8 Ağustos günü bu mücadelenin başlayışının yıldönümüdür. Bu mücadele sonunda Tayland'ın kıvrık bölgelerinde değişik yerlerde yüze yakın köy Yurtseverler Cephesi'nin kontrolüne girmiştir. "Tayland Halkının Sesi Radyosu" son yayınladığı bildiride şunları açıklamıştır:

"Son bir yıl içinde Tayland Halk Silahlı Kuvvetleri kitleleri silahlı mücadeleye seferber etmiş, örgütlemiş, silahlandırmış bu yolla durmaksızın zaferler kazanmıştır. Geçen yılın Ağustos ayının başlarından bu yılın Haziran ayı sonlarına kadar geçen 11 aylık bir zaman süresi içinde Tayland'ın çeşitli yerlerinde Halk Silahlı Kuvvetleri toplam olarak 2093 düşmanı öldürmüş, yaralamış ya da esir almışlardır. Düşmanın önemli bir istihkam noktası tahrip edilmiş ve etkisiz hale getirilmiş, çeşitli zırhlı araçlardan 56'sı havaya uçurulmuştur".